

Riječka Majka

God. X., 2022. br. 16 • Cijena 1 €

Postulature službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

Glasilo

RIJEČ UREDNICE	3
MOZAIK JEDNOGA ŽIVOTA	4
Redovničko oblačenje i prvi zavjeti	4
Proroštvo Riječke Majke.	8
DANI MAJKE MARIJE KRUCIFIKSE	10
Majčina franjevačka duhovnost	10
Propovijed fra Ivana Miklenića, OFM.	11
„Ne možete služiti Bogu i bogatstvu“	13
Riječka Majko, vodi nas Srcu Kristovu.	14
Voljela je siromahe.	16
Srcem je slušala Božju riječ	17
Sva je živjela za druge	19
MAJKA SVE VIŠE PRIVLAČI	21
118. obljetnica redovničkih zavjeta Majke Utemeljiteljice	21
Propovijed mons. Ivana Brnića.	23
Blagoslov kapelice u Splitu	25
Propovijed prof. dr. don Ante Mateljana	27
„Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu“	29
O Riječkoj Majci u Dubrovniku	31
Život u našem Domu	33
Godišnje zahvalno slavlje	36
Vitraj Majke Krucifikse u kapeli Bezgrješnog začeca BDM	37
Kod Riječke Majke.	39
Proslava redovničkih jubileja	40
SVJEDOČANSTVO O SVETOSTI ŽIVOTA	43
Razgovor s Borisom Barbarićem	43
MAJCI U ČAST	45
Riječkoj Majci	45
Molitve i uslišanja	46
Milodari i pretplate	49
Pastoral mladih i animacija zvanja	49
Dan Službenice Božje	50
Molitva za beatifikaciju	51

Glasilo Postulature
službenice Božje Majke Marije
Krucifikse Kozulić

Osnivač: Družba sestara
Presvetog Srca Isusova i
Postulatura službenice Božje
Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Izdavač: Postulatura službenice
Božje Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Glavna i odgovorna urednica:
s. Dobroslava Mlakić,
postulatorica

Adresa:
Postulatura službenice Božje
Majke Marije
Krucifikse Kozulić
HR–51 000 Rijeka, Pomerio 17
Tel.: (051) 325 936;
Mob.: 098 951 46 85

e-adresa:
postulatura.m.k.kozulic@
gmail.com
dobroslavam@yahoo.it

Lektura i korektura:
Jagoda Randić i s. Lidija Turić

Suradnici Postulature:
Helena Anušić, Ornella
Boseglav, s. Lidija Turić,
Robert Marušić i s. Mihaela
Martinović

Fotografije:
Foto Kurti, Arhiv Postulature

Grafički dizajn naslovnice:
Branko Lenić

*Glasilo izlazi povremeno
s dopuštenjem crkvenih i
redovničkih poglavara*

Grafička priprema i tisak:
Grafika Helvetica d.o.o. Rijeka

Poštovani štovatelji Riječke Majke i dragi čitatelji!

I ovaj broj „Riječke Majke“ donosi pregled raznih zbivanja vezanih uz život službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova te molitve mnogih njezinih štovatelja, suradnika i prijatelja Postulature.

U prilogu o počecima Družbe riječ je o prvom redovničkom oblačenju i zavjetima Majke Marije Krucifikse te njezinih prvih suradnica i sestara. No kakvu je radost Majka doživjela na dan svoga predanja Bogu svjedoče njezine riječi u pismu duhovniku: „Ne mogu Vam opisati kako mi je duša zadovoljna!“

Svojim načinom življenja i opredjeljenja da živi među siromašnima za siromašne Riječka Majka bila je jasni proročki znak Božje prisutnosti u Crkvi i svijetu. U članku „Proroštvo Riječke Majke“ čitatelji mogu saznati kako je

ona djelujući pastoralno i karitativno-socijalno proročki živjela, svjedočila i naviještala istinu. Naime, proročka dimenzija redovništva i jest vezana izravno za svjedočenje jer već zavjetovanje evanđeoskih savjeta osobe posvećenog života čini znakom i proroštvom za zajednicu vjernika i za svijet. Službenica Božja bila je poput proroka otvorena djelovanju Duha Svetoga jer je bila protočna milosti Duha Svetoga i stoga se po uzoru na sv. Franju Asiškog, kojeg je slijedila, opredijelila za život među siromašnima.

Na više stranica ovoga Glasila propovijedi su nekoliko svećenika koji govore o franjevačkoj duhovnosti Riječke Majke, o njezinoj ljubavi prema siromasima, o poslušnosti Božjoj riječi i o tome kako je sva živjela za druge.

Sljedeći značajan događaj koji je obilježio proteklu godinu bio je blagoslov zavjetne kapelice Majke Božje Lurdske u Splitu. Vjerujemo da će ta kapelica biti mjesto molitve bolesnika, zdravstvenog osoblja te mnogih prolaznika koji će otvoriti svoje vjerničke duše Bogu i Majci Božjoj, a pritom se utjecati i zagovoru službenice Božje Majke Marije Krucifikse za svoje duševno i tjelesno zdravlje te za zdravlje svojih najbližih.

Ovdje spomenimo još jedan značajan događaj. Naime, 26. lipnja 2022. na 12. međunarodnoj konferenciji o forenzičkoj i antropološkoj genetici i individualiziranoj medicini u Dubrovniku, prof. dr. sc. Mitchell M. Holande iz SAD-a, održao je izlaganje o tijeku identifikacije posmrtnih ostataka Majke Marije Krucifikse Kozulić dodavši kako se u tom radu očitivalo suglasje vjere i znanosti. Istaknuo je pritom da se vodi postupak za njezino proglašenje blaženom i svetom.

U ovom vremenu epohalnih promjena i neizvjesnosti, naša Riječka Majka može nam biti uzor što činiti i kamo se zaputiti. Ona je u svoje vrijeme u Božjem svjetlu pronašla poslanje koje joj je Gospodin povjerio: biti znak i oruđe Božje ljubavi i milosrđa u Crkvi i svijetu. Neka nas ona zagovara pred dobrim Bogom da je u tome nasljedujemo.

s. Dobroslava Mlakić, postulatorica

Redovničko oblačenje i prvi zavjeti

O redovničkom oblačenju i prvim zavjetima sestara u Kongregaciji Kćeri Presvetog Srca Isusova dostupan je zapis utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse Kozulić. Naime, vrijeme formiranja nove redovničke zajednice u Rijeci trajalo je od 1896. do 1904. godine. Marija Kozulić je to razdoblje s prvim suradnicama i sestrama u poluredovničkoj (nepotpunoj) odjeći i, kako je to sama rekla, „punih osam godina u novicijatu“.¹ Sestrama je zapravo nedostajao samo veo na glavi.

To potvrđuje i s. Serafina Miletić koja kaže da su sestre „prihvatile Konstitucije koje je napisao časni otac Arkandeo. Osam godina živjele su tako prokušane bez svetih zavjeta kao pobožna udruga bez potpunog redovničkog odijela.“²

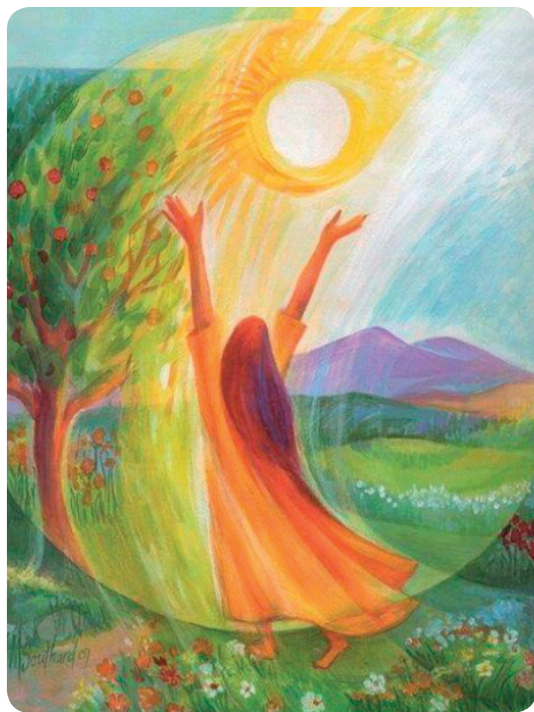
U tom razdoblju Majka Utemeljiteljica ishodila je kanonsko odobrenje Kongregacije (6. VII. 1899.) i ustrajno je kročila naprijed slijedeći nadahnuće neba i poticaje svoga duhovnika i suutemeljitelja Družbe, franjevca kapucina fra Arkandela iz Camerina, uz žudnju želju i molitve da se njezina redovnička zajednica što prije učvrsti i osamostali. Fra Arkandeo i Marija su kao ponizni i Božji ljudi razgovarali o svemu što se odnosilo na novonastalu redovničku zajednicu. Primjerice, tijekom 1896. i 1897. godine dogovarali su se konkretno o redovničkoj odjeći novih članica Družbe te su izmijenili „nekoliko uzoraka“.³ Fra Arkandeo je pisao Mariji da o toj stvari može razgovarati i s o. Feliceom Pozzijem, DI, koji im je također predložio jedan nacrt.⁴

1 Pismo s. Marije Krucifikse Kozulić, 10. prosinca 1910.

2 Ljubica Metzger, *Povijest Kongregacije sestara Presvetog Srca Isusova*, Slavonska Požega, 1970., str. 5.

3 Usp. Pisma fra Arkandela iz Camerina, 1. travnja 1896. i 27. svibnja 1897.

4 Usp. Isto.

A o. Pozzi rekao je Mariji neka se u svemu drži fra Arkandelovih savjeta.⁵ Fra Arkandeo je zapravo pisao Mariji o tome kako misli da je potrebno „što se tiče redovničke odjeće naći jedan prikladan model zato što se radi o ustanovi *sui generis*“;⁶ jer su sestre usko surađivale s vanjskim sestrama - članicama Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova. Budući da su se članice Udruge, kao i Marija Kozulić, nadahnjivale i životom sv. Margarete Marije

5 Pismo o. Felicea Pozzija, Padova, 13. veljače 1897.

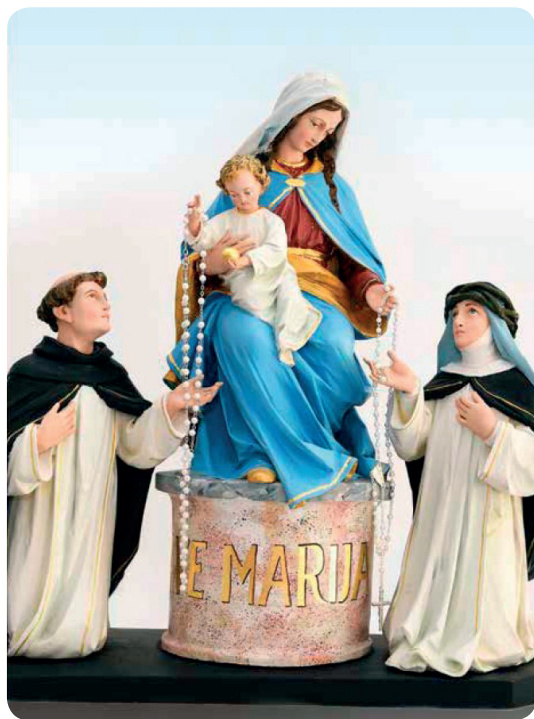
6 Pismo fra Arkandela iz Camerina, 14. veljače 1894. Izgleda da je upravo nacrt redovničke odjeće o. Pozzija jedini očuvan u Arhivu Kćeri Presvetog Srca Isusova u Terontoli. To je crtež lika redovnice koja u ruci drži kišobran. Međutim, fra Arkandeo je rekao: „Za glavu moglo bi se promijeniti, ostalo neka ostane nepromijenjeno, odjeća da, ali bez kišobrana.“ Pismo fra Arkandela iz Camerina, 8. kolovoza 1897.

Alacoque, zaštitnice Udruge, fra Arkandeo je pisao redovnicama Marijina Pohoda u Paray-le-Monial u Francusku i tražio uzorak njihove redovničke odjeće.

U međuvremenu su neke Marijine štćenice otišle u druge redovničke zajednice, a njezina prva djevojčica, Liberata Mardešić, želeći postati misionarka, pridružila se Kongregaciji klarisa franjevki misionarki od Presvetog Sakramenta u Brindisiju.⁷ O Liberati i drugim svojim štćenicama Marija je primala lijepa izvješća i pisma s raznih strana i tomu se je njezino majčinsko srce veoma radovalo.

Godine 1903. Marija je hodočastila u Rim i susrela se s papom sv. Pijom X. Tko zna nije li s njim razgovarala o svojim ljubljenim djevojčicama i novoj Kongregaciji te je usrdno preporučila u njegove svete molitve.⁸

Potom je fra Bernardin Škrivanić, glasoviti kapucinski provincijal u Rijeci, vidjevši da se zvanja rasipaju, providonosno savjetovao Mariji neka sve sestre odmah odjenu potpuno redovničko odijelo i polože zavjete. Za to ih je on sam pripremio pokazavši veliku brigu za novu redovničku zajednicu. Osobno je otišao biskupu u Senj i dogovorio se o datumu redovničkog oblačenja i zavjetovanja na blagdan Gospe Pompejske - Gospe od Svete Krunice, 8. svibnja 1904. godine.⁹ Majka Utemeljiteljica je za taj važan događaj poduzela duhovnu obnovu, koju je o. Ambrosini, isusovac iz Kraljevice,¹⁰ održao sestrama i svima s kojima je radila i surađivala: gospođama iz visoke aristokracije i dobročiniteljicama Zavo-

da te internim i vanjskim djevojkama iz grada koje su dolazile na vjerske pouke u Zavod.

Kao bližu pripremu za redovničko oblačenje i prve zavjete, duhovne vježbe sestrama su održali na hrvatskom i talijanskom jeziku kapucini fra Bernardin Škrivanić i fra Bartol iz Bassana. Na dan svečanosti, 8. svibnja 1904., Marija Kozulić, utemeljiteljica, s prvim svojim suradnicama i sestrama primila je redovničko odijelo iz ruku fra Bernardina i u njegove je ruke položila svete zavjete. Taj je dan fra Bernardin objavio i proglasio Majku Mariju Krucifiksu Kozulić utemeljiteljicom i generalnom poglavaricom nove Kongregacije Kćeri Presvetog Srca Isusova, utemeljene u Rijeci, na hrvatskom tlu.¹¹ Tako je Marija Kozulić, nakon dugog i plodonosnog apostolskog djelovanja u Trstu i Rijeci, u 52. godini svoga života ostvarila žuđenu želju da potpu-

⁷ Usp. *Charitas Almanacco* per l'Anno 1914. Editore L' Istituto del Sacro Cuore di Gesù, in Fiume, Tipografico „Miriam“, str. 16.

⁸ Usp. *Pismo* Marije Kozulić, 18. veljače 1902.; usp. *Pismo* fra Gaetana iz Arzignana, 16. veljače 1903.

⁹ Usp. *Pismo* Marije Kozulić, bez nadnevka, ali za koje utvrđujemo da je iz 1904.; *Pismo* s. Marije Krucifikse Kozulić, 19. prosinca 1910.

¹⁰ Usp. *Isto*.

¹¹ Usp. *Giornaleto dell'Istituto* 1906., 24 febbraio 1906.

no pripada Bogu po svetim zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti. No možemo reći da je ona u svijetu već živjela svoje zavjete, a sada je to samo potvrđeno i pred Crkvom.

U kronici kapele Zavoda i Kuće utemeljenja Družbe zabilježeno je sljedeće: „Na sveti dan Blažene Djevice Marije Pompejske - Gospe od Svete Krunice (8. svibnja 1904.) u 10 sati bilo je prvo svečano oblačenje i zavjetovanje pet Kćeri Presvetog Srca Isusova. Svetu misu i obred predvodio je o. Bernardin, provincijal (kapucinski) uz asistenciju ravnatelja mons. Josipa Polića i o. Ambrosinija, koji je tom prigodom održao prekrasan nagovor novim Zaručnicama Srca Isusova.“¹²

Među prvim zavjetovanim sestrama bila je s. Margareta Rossovič (Rosović), kronistica Zavoda te je zabilježila: „Znameniti i nezaboravni sveti dan, dan Blažene Djevice od Svete Krunice od Pompeja, 8. svibnja 1904. održan je u našem Zavodu ganutljiv obred oblačenja pet Kćeri Presvetog Srca Isusova, koje smo u nazočnosti prečasnog oca Provincijala (fra Bernardina Škrivanića), uz asistenciju o. Ambrosinija i ravnatelja don J.(osipa) Polića, položile zavjete na godinu dana; Otac Provincijal je blagoslovio naše odijelo, a o. Ambrosini je održao dirljiv nagovor. Prvih pet sestara uzele su sljedeća imena:

Marija s. Krucifiksa (Raspeta) Kozulić, poglavarica

Amalia s. Jesualda De Zorzi

Francesca s. Margherita Rossovič

Caterina s. Gertruda Diracca

Olga s. Chiara Ubaldini.“¹³

12 *Storia della Capella dello Istituto del Sacro Cuore di Gesù, Dal 3 febbraio 1902-1911.* (Dalje: *Storia della Capella*, 1902.), str. 13.

13 *Anotazione di Suor Margherita Rossovič (Rosović) del S. Cuore di Gesù, 8. svibnja 1904.* - 11. kolovoza 1911. str. 1. (Dalje: S. M. Rosović, *Anotazione*, 1904.). Olga s. Chiara Ubaldini morala je napustiti redovničku zajednicu i posvetiti se svojoj braći i se-

Prema zapisu s. Margarete Rosović o „novim Zaručnicama Srca Isusova“, s danom redovničkog oblačenja i zavjetovanja fra Arkandeo iz Camerina je zajedno s Božjom odbačenicom Marijom Kozulić ostvario Božje nadahnuće, to jest osnovali su Kongregaciju Kćeri Presvetog Srca Isusova u Rijeci.

Majka Marija Krucifiksa, utemeljiteljica Družbe, na dan svojih zavjeta, svoga predanja Gospodinu, zapjevala je pred oltarom: „Ancilla Christi sum; ideo me ostendo servilem habere personam - Ja sam službenica Kristova i služiti ću ti čitavim bićem.“ Zavjetovala se Bogu, riječima:¹⁴ *Ja N. N. zavjetujem se i obećajem Bogu Svemogućemu, Presvetoj Njegovoj Majci Mariji, Patrijarhu sv. Franji i Svima svetima, da ću obdržavati Pravilo i Konstitucije Kćeri Presvetog Srca Isusova koje žive u zajed-*

strama jer je obitelj teško stradala u požaru.

14 *Ordine della Funzione della Vestizione per le Figlie del S. Cuore di Gesù, Fiume* (dalje nečitljivo), str. 8.

nici u siromaštvu, čistoći i poslušnosti.¹⁵

O raspoloženju Marijine duše na dan njezinih svetih zavjeta saznajemo više od nje same kad piše, čini se, o. Pozziju: „Sada više nije Marija Kozulić ta koja Vam piše, nego sestra Marija Krucifiksa! Ne mogu Vam opisati kako je bio lijep, dirljiv i jednostavan, ali svečan obred! O. Provincijal nas je posvetio! Ravnatelj je asistirao, o. Ambrosini nam je održao prediku... Na svečanost nismo nikoga pozvale po izričitoj želji spomenutog Oca, čak ni rodbine, samo su bile tri sestre iz sirotišta 'Marija'..., zatim poglavarica sestara iz bolnice s drugim dvjema sestrama, a nazočilo je pet kuma*: bar. (unica) (Giuseppina) Vranyczany i gospođe: Uroda, Prencis, Smokvina i Kalić, kojima je nakon obreda o. Bernardin podijelio škapulare Presv. Srca Isusova iz Paray le Moniala. Obukle smo habit, koji je malo različit od habita sv. Margarete Marije Alacoque, prema onome kako su nam pisale francuske sestre, koje smo pitali za uzorak. One imaju kožni pojas, a mi crveni (vuneni). Sv. Margareta Marija je nosila o vratu križ i na čelu crni povez, a mi nosimo medalju i bijeli povez na čelu, a sve ostalo je kao kod Svetice. O, kad bi bilo tako i s našom nutarnjom haljinom. Vi molite i dalje! Ne mogu Vam opisati kako mi je duša zadovoljna!“¹⁶

Uskoro je Majka Marija Krucifiksa ponovno pisala i svom duhovniku fra Gaetanu iz Arzignana, OFM: „Ne mogu Vam opisati, Oče, kako smo bile zadovoljne nakon što smo se posvetile Gospodinu po svetim zavjetima. Čini se kao da se sve promijenilo. Stvari idu dobro, sve su sestre vođene Duhom Svetim. Primile smo još pet kandidatica... Providnost nikada neće zatajiti ni uzmanjkati ako mi budemo izvršavale svoje dužnosti.“¹⁷ Zatim je u istom pismu dodala da dvije njezine djevojčice postaju redovnice, a jedna je osposobljena učiteljica ručnoga rada, i tako Družba malo-pomalo napreduje.

Fra Gaetano iz Arzignana je, čestitavši Mariji, pisao: „Od časa otkad ste obukli sveti habit, dodijeljeno Vam je prekrasno ime Marija Krucifiksa. Nije Vam bez posebnog nadahnuća Nebo dalo to ime. Znao je Nebo za moralne i tjelesne slabosti koje su Vam namijenjene, pa je zbog toga odlučilo da se zovete Krucifiksa kako bi Vas i ime trajno podsjećalo da trebate biti Raspeta.“¹⁸

tako se prigodom redovničkog oblačenja i zavjetovanja uzimalo nekoga kao kumu ili kuma. I danas je primjerice običaj ponegdje da uz svećenika mladomisnika bude *presbyter assistens*, tj. mladomisnikov kum, kako ga narod naziva. *Pismo* s. Marije Krucifikse, 17. svibnja 1904. Majka je u rujnu ponovno pisala o. Pozziju kako je ne samo ona nego da su sve sestre ispunjene posebnom radošću nakon svetih zavjeta... *Pismo* s. Marije Krucifikse, 7. rujna 1904.

¹⁷ Isto, 19. siječnja 1905.

¹⁸ *Pismo* fra Gaetana iz Arzignana, Trapallade, 26. listopada 1904.

¹⁵ *Cerimonie ecclesiastiche per la professione delle Novizie*, Fiume, Ist. S. Cuore, str. 2.

¹⁶ *Po običajnom pravu, kao što postoji vjenčani kum

Utemeljiteljica Majka Marija Krucifiksa i prve četiri sestre bile su učiteljice, poznavale su i više stranih jezika, bavile su se glazbom i bile su vrsne i stručne i u raznovrsnim ručnim radovima. Utemeljiteljica je držala mjesečno konferencije zavjetovanim sestrama, a novakinjama uz nazočnost učiteljice novicijata dvaput tjedno; i o najmlađima, to jest postulanticama, vodila je posebnu brigu. Nastojala je naći dobre duhovnike zajednice, no u tomu je nailazila na poteškoće. Prvih je godina ravnatelj i duhovnik Zavoda i zajednice bio mons. Josip Polić (1859.-1923.) za kojeg je ustvrdila da zbog svojih poslova nije nalazio vremena posvetiti se zajednici. Potom je neko vrijeme ispovjednik zajednice bio riječki ka-

pelan vlč. Adolf Kötschen (1877.-1963.) s kojim je pak Majka bila zadovoljna.¹⁹

Godine 1905., u vrijeme kad je morala boraviti u Trstu zbog Instituta, pisala je ovako u Rijeku: „...jedva čekam kad ću doći kući i zbog postulantica i novakinja.“²⁰ Majka Utemeljiteljica se radovala razvoju i rastu svoje redovničke zajednice, osobito dolasku svake nove djevojke u samostan, a posebno joj je srce bilo puno radosti kad se odlučila i pridružila zajednici poneka njezina štićenica iz riječkoga Zavoda.

s. Dobroslava

19 *Pismo s. Marije Krucifikse*, 19. prosinca 1910.

20 *Usp. Pismo s. Marije Krucifikse*, bez datuma (iz 1905.).

Proroštvo Riječke Majke

Na Svjetskom danu mladih u Panami (2019.) papa Franjo poručio je biskupima da budu proročki glas nade protiv nepravde i siromaštva kao što je to bio sv. nadbiskup Oskar Romero, mučenik. Misao vodilja sv. Oscara Romera bila je *Osjećati s Crkvom*. Njegova vjernost Bogu i Crkvi dovela ga je do predanosti u mučeničku smrt, predanosti koja je i svima nama u svakodnevnoj službi i danas potrebna, istaknuo je papa.

Na 59. teološko-pastoralnom tjednu u Zagrebu, na kojem se promišljalo o *Proročjoj dimenziji kršćanina u Crkvi i društvu*, kardinal Vinko Puljić rekao je da čim se svećenici pojave u svom svećeničkom znaku u društvu, oni su proroci jer upućuju „na nešto što je vječno. Isto tako i redovnici i redovnice.“

Pokušajmo vidjeti je li i službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić bila prorok, je li ona proročki djelovala?

Prije svega treba reći da Bog poziva i šalje

proroke u određenom vremenu i prostoru da narodu priopće konkretnu istinu iz Božje perspektive. Prorok je Božji čovjek jer proročka dimenzija najprije uključuje odnos s Bogom. Prorok je slušatelj i izvršitelj Božje riječi pod cijenu vlastitoga života jer naviješta istinu, a ta je istina sam Bog. Ne samo proroci, svi smo mi kršćani pozvani da svoj život promatramo u Božjoj riječi, a proroci ne posustaju naviještati istinu ni pod cijenu progonstva i mučeništva. Proroci su Duhom Svetim nadahnuti, a proroštvo je Božji dar čovjeku koji s Bogom surađuje, živi u Bogu i Bog u njemu kako bi mogao služiti Crkvi i svijetu.

Za službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu, redovnicu i utemeljiteljicu, s pravom možemo ustvrditi da je u svemu svom življenju i pastoralnom i karitativno-socijalnom djelovanju proročki živjela, svjedočila i naviještala istinu. Svojim načinom življenja i opredjeljenja za život posvećen siromašnima, ona

je bila jasni proročki znak Božje prisutnosti u Crkvi i svijetu. Njezino je životno opredjeljenje bilo služenje „Gospodinu, ali u siromašnim.“ Naime, proročka dimenzija redovništva vezana je izravno uz svjedočenje jer već zavjetovanje evanđeoskih savjeta osobu posvećena života čini znakom i proroštvom za zajednicu vjernika i za svijet (usp. VC, 15). Koncil je jasno ustvrdio da redovnički život ne pripada „hijerarhijskoj strukturi Crkve“ (LG, 44) već njezinoj proročkoj i karizmatskoj dimenziji.

Majka Marija Krucifiksa živjela je u vrtlogu kušnji, nevolja i podjela u društvu i riječkoj mjesnoj Crkvi, ali ona je toliko ljubila Boga, Crkvu i službenike oltara da im je bila poslušna i do progonstva. Naime, i ona je doživjela i iskusila nepravdu progonstva iz Rijeke, ali samo zbog toga jer je očinsko lice i srce milosrdnog Boga Oca svjedočila svima potrebitima bez obzira na njihovu vjeru i narodnost.

Prisjetimo se kako je jednom zgodom pisala svojoj sestri: „Mi smo pozvane ništa manje nego biti apostoli.“ Drugi put kaže: „Mi se moramo proročki zauzimati za siromašne i ne smijemo klonuti.“ Majka je proročke riječi razmatrala i prorocima se utjecala u molitvi. Osobito se molila sv. Iliji proroku i sv. Ivanu Krstitelju. Proroke je slijedila zauzimajući se za dostojanstvo siromašnih i napuštenih, a sudbina progonstva pogodila je i nju.

Unosila je Boga u ovaj svijet i svijet je vodila k Bogu. Istrošila je svoj život u vjeri i žrtvi za Boga i za siromašnoga bližnjega. Uostalom, njezin se životni program ogleda u ostvarenju evanđeoskih *Blaženstava* koje su ostvarivali i proroci. Bila je poput proroka otvorena djelovanju Duha Svetoga, protočna milosti Duha Svetoga i stoga se, idući stopama asiškoga Siromaška, opredijelila za život među siromašnima.

Ona se odvojila i oslobodila od vremenitih dobara i posjedovanja da bi bila spremnija

postati vjerodostojni i proročki znak nade i naviještati Božje Kraljevstvo pravde, istine i ljubavi Božje siromašnima, gladnima, neukima i golima, odbačenima i napuštenima. Ona je doista dizala svoj glas u njihovu obranu, da bi im vratila ljudsko dostojanstvo. Bog je bio njezina baština (usp. Ps 16). I stoga je u posjed primila mnogu braću i sestre, svoje siromahe. Isus je rekao da tko god ostavi kuće ili braću ili sestre, majku i oca, polja i njive, stostruko će dobiti i život vječni baštiniti (usp. Mt 19, 29). I danas Crkva i svijet trebaju proroka i glasnika nade poput Majke Marije Krucifikse. Stoga neka nas ona sve zagovara kod Gospodina da i mi kao kršćani ispunimo svoj kršćanski poziv i poslanje koje nam je Bog povjerio.

s. Dobroslava

Majčina franjevačka duhovnost

Svakoga dvadeset devetoga dana u mjesecu okupljamo se u kapeli Presvetog Srca Isusova na Pomeriju na sveto euharistijsko slavlje u kojem se spominjemo odlaska Riječke Majke Marije Krucifikse Kozulić u kuću svoga nebeskoga Oca. Štovateljima službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić 29. siječnja 2022. godine pridružili smo se i mi, franjevački novaci s Trsata, šest novaka iz tri provincije - Sv. Ćirila i Metoda, Sv. Križa i Sv. Jeronima - zajedno s fra Ivanom Miklenićem, našim magistrom.

S osmijehom na licu, zajedno s ostalim časnim sestrama, dočekala nas je s. Dobroslava Mlakić, vrhovna predstojnica. Nakon kratke okrepe i ugodnog razgovora, s. Dobroslava nas je provela kroz Kuću utemeljenja sestara Presvetog Srca Isusova te nam veoma detaljno i iznimno pažljivo predstavila život, djela i duhovnost Riječke Majke. Nas novake najviše se dojmila informacija da je Marija Krucifiksa Kozulić 4. siječnja 1877. godine, u 25. godini života, postala franjevačka trećoredica na Trsatu. „Njezina je duhovnost bila duboko franjevačka“, lijepo je u svojoj propovijedi primijetio fra Ivan Miklenić na svetoj misi koja se slavila u kapeli iste kuće, odmah nakon što smo posjetili spomen-sobu blaženog preminuća Riječke Majke i izložbu o njezinu životu.

Franjevačka duhovnost Riječke Majke bila je, po uzoru na sv. Franju, utemeljena na razmatranju i štovanju triju otajstava: Utjelovljenja Sina Božjega, mucu, smrti i uskrsnuću Kristovu i Kristove prisutnosti u Presvetom Oltarskom Sakramentu. U svojim zapisima Majka Krucifiksa to je sažela ovako: „Jaslice, križ, euharistija - to su tri čuda ljubavi.“ Njezin život bio je prožet nevoljama i progonstvom, no ona je usprkos svemu uspjela na poseban način iskazati ljubav prema bijednima i nevoljnima ondašnjeg društva. Snagu za borbu protiv svih nedaća pronalazila je u Presvetoj euharistiji. Sv. misa bila je vrhunac njezine molitve. U svetoj je misi gledala plamen ljubavi Božjega Srca. Tu se događao njezin susret s Presvetim Srcem Isusovim po kojemu je Družba i dobila ime, ali ne samo ona, nego i Kuća utemeljenja i kapela u kojoj se slavila sv. misa. Utemeljiteljica je preporučila svakoj svojoj sljedbenici: „Zaustavi se pred tabernakulom, divi se Isusu i njegovoj velikoj ljubavi što je ostao s nama po prisutnosti u Presvetom Oltarskom Sakramentu i tu slušaj što Isus govori tvom srcu po svojoj neizmjerljivoj dobroti.“

Nakon slavlja svete mise zajedno smo se zaputili na grob Majke Marije Krucifikse Kozulić pjevajući himan spjevan njoj u čast i pomolili se da je Bog uzdigne na čast blaženice te smo se u svojim nakanama i potrebama utekli njoj u zagovor. Nije izostalo ni fotografiranje na njezinu grobu kako bi ovaj dan ostao u trajnom sjećanju ne samo nama nego i budućim generacijama. Na kraju smo se okupili na zajedničkoj večeri koju su nam nesebično pripremile časne sestre u blagovaonici. Povezani zajedništvom, veselili smo se, molili se Bogu i pjevali.

Luka Mesić

Propovijed fra Ivana Miklenića, OFM

Današnja Božja riječ stavlja pred nas sliku mora. Mi koji živimo na moru vrlo dobro poznajemo njegove čudi. Znamo kako ono zna biti mirno i kažemo: Bonaca kao ulje. Međutim, znamo kako zna biti i pogibeljno za svakoga koji se nađe među njegovim valovima kad se dignu jugo ili bura. Isto iskustvo imali su i apostoli dok su plovili Genezaretskim jezerom. Postali su igračka valova, a Isus kao da nije mario - spavao je. Pitanje je kako je mogao spavati ako se barka ljuljala toliko da je bila gotovo puna vode. Možemo, dakle pomisliti kako je ovaj Isusov mirni san bio samo kušnja za apostole i njihovu vjeru. Poslije će im i reći: „Kako nemate vjere?“

Često i naš život sliči maloj barci koja plovi životom kao morem na kojem nikad ne znaš kad će te snaći opasnost. A kad te snađe, osjećaš se bespomoćnim i čini ti se da nemaš drugog izlaza, nego očajavati ili vapiti za pomoć. Koliko god mi bili uvjereni u sebe i svoje znanje da se znamo boriti s valovima krize i svakovrsnih iskušenja, često dolazimo pred zid i tada vidimo da smo nitko i ništa u usporedbi sa silinom oluja i nevolja koje nas žele uništiti. Tada se osjećamo prepušteni sami sebi i čini nam se da nas je i Bog napustio.

I sveci su često proživljavali takva iskustva i to nazivaju duhovna noć. No Bog je ipak tu!

Treba ga probuditi, kako su to učinili apostoli. Kako ćemo buditi Isusa? Zar nije molitva način kako ćemo probuditi Isusa? Tko kuca, tomu će se i otvoriti. Možda nas i zato Bog prividno ostavlja kako bi u nama probudio još veću želju za njim. Možda želi da shvatimo kako bez njega ne možemo učiniti ništa.

Danas slavimo Dan Riječke Majke Marije Krucifikse Kozulić. Marija je kao mlada djevojka u 25. godini života postala franjevačka trećoredica na Trsatu - u trsatskom svetištu, 4. siječnja 1877. godine.

Kraj 19. i prva polovina 20. stoljeća bile su i nastanak mnogih laičkih pobožnih udruga i ženskih samostanskih kongregacija, među njima i Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, proizašle iz franjevačke trećoredske Pobožne udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, koju je osnovala Majka Marija Krucifiksa Kozulić pod vodstvom franjevca kapucina fra Arkandela iz Camerina.

Duhovni dnevnik Marije Kozulić počinje opisom brodoloma jedrenjaka *Civiltà*, u vlasništvu njezina oca Ivana Mateja, u Crnome moru blizu pomorske luke Odese. Marija se pouzdaje, ali i „budi Isusa koji često spava na lađi“. I ona, kao i apostoli, čini sve da lađa i dalje može ploviti. Iščitavajući njezino djelovanje i životopis, vidimo kako Isus stižava oluje i pomaže u nevoljama i bijedi ondašnjeg društva, a Marija vesla po pučini, često i protiv struje, a sve u slavu Srca Isusova koje toliko voli svakog čovjeka, osobito male i nezbrinute! U Konstitucijama Družbe sestara Presvetog Srca Isusova jasno se vidi da je Marija njegovala franjevačku duhovnost - osobito je štovala neka kršćanska otajstva i naglašavala posebno štovanje nekih svetaca. Njezina duhovnost je kristocentrična duhovnost, plod

otkrića i dubokog iskustva Kristove ljubavi prema čovjeku. Utemeljiteljica ju je sažela u tri riječi: „Jaslice, križ, euharistija. To su tri čuda ljubavi.“ To je duhovnost utjelovljenja, odnosno Isusova djetinjstva, duhovnost križa i euharistijska duhovnost, a sve tri su zajednički objava neizrecive ljubavi Božjega Srca.

Duhovnost Utemeljiteljice je i marijanska, jer je ona osobito štovala Bezgrješnu Djevicu Mariju, i sva svoja djela i redovničku zajednicu koju je osnovala, stavila je pod njezinu zaštitu. Franjevačka duhovnost ispravno vrednuje rad, ljubav prema siromasima, iskreno bratstvo i poticaj na mir.

U duhovnom životu Sestara Presvetog Srca Isusova pridaje se važnost intenzivnom sakramentalnom životu u čijem je središtu euharistija. Euharistija je najveći dar ljubavi Božjega Srca cijeloj Crkvi i, kao što je u središtu svakog kršćanskog života, tako je na povlaštenom mjestu u duhovnosti Sestara Presvetog Srca Isusova. Uz štovanje otajstva Presvetog Srca usko su vezane euharistijske pobožnosti.

Život Majke Utemeljiteljice bio je sav prožet euharistijom u kojoj je ona pronašla izvor, snagu i dušu svog apostolata. Sveta misa bila je vrhunac njezine molitve.

U svetoj misi ona je gledala plamen ljubavi Božjega Srca. U euharistiji se događao njezin susret s Presvetim Srcem Isusovim. Utemeljiteljica je preporučila svakoj svojoj sljedbenici: „Zaustavi se pred tabernakulom, divi se Isusu i njegovoj velikoj ljubavi što je ostao s nama po prisutnosti u Presvetom Oltarskom Sakramentu i tu slušaj što Isus govori tvom srcu po svojoj neizmjerljivoj dobroti.“

Današnja nas Božja riječ potiče na povjerenje i bezgranično pouzdanje u Boga. Koliko god nevolje, muke i problemi bili veliki i činili se nepobjedivima, Isus je s nama, Isus je u nama. I čemu se onda plašiti bura života? Ako nam se i ponekad čini da spava, On je s nama.

Jedino vjera, kao životno povjerenje i predanje Bogu, može čovjeka osloboditi od svakoga straha i dati sigurnost i mir i usred nevolja života. Budimo ljudi vjere i ne bojmo se ničega i nikoga.

„Podimo u betlehemsku štalicu i klanjajmo se Isusu koji se utjelovio radi nas i molimo ga da milosrdno pogleda nas i cijeli svijet. U Isusovoj sniženosti, u njegovu djetinjstvu, promatrajmo njegovu muku i križ koje podnije za nas.“

Majka Krucifiksa

„Ne možete služiti Bogu i bogatstvu“

Uponedjeljak 28. veljače 2022. sv. misu na Pomeriju slavio je vlč. Marko Gregić, kancelar Riječke nadbiskupije, po nakani da utemeljiteljica Družbe Presvetog Srca Isusova Marija Krucifiksa Kozulić bude uzdignuta na čast oltara, ali i za nova redovnička zvanja u njezinoj Družbi.

U propovijedi vlč. Gregić je komentirao ulomak iz evanđelja o bogatom mladiću (Mt 19, 16-22), koji je imao veliki imetak i živio pošteno, no i s dubokim nemirom žudio je za životnim smislom i mirom koji mu je nedostajao. Zato je i postavljao pitanje Gospodinu: „Što mi je činiti da baštinim život vječni“?

Očito je njegova duša žeđala za samim Bogom jer Bog jedini je punina, radost i smisao koji ljudima trebaju. Isus je mladiću savjetovao, ali i svima nama, da se prepustimo Bogu ljubeći ga svim srcem, svim umom i svom dušom. Što to u konkretnom životu znači?

Upravo kao Majka, kako je od milja zovemo, to znači ostaviti sve i poći za Isusom i služiti bližnjima na poseban način - navješćujući im spasiteljsku Božju ljubav, pomažući obiteljima u financijskim poteškoćama te u vjerskom odgoju djece i mladeži, osobito napuštenih, zbrinjavanjem siromašne djece,

osnivanjem zavoda za siromašne djevojčice i radionica za ručne radove. Riječka Majka se odrekla navezanosti na zemaljska dobra i cijelim bićem predala se potrebama drugih. Tu je razlika između mladića iz današnjeg evanđelja i Riječke Majke Marije Krucifikse. Imali su na startu istu situaciju, ali kako je dionica trke išla dalje, jedan igrač je posustao zbog sigurnosti koju daje bogatstvo. To je razlika između Riječke Majke i mladića iz današnjeg evanđelja. Ona je ostvarivala konkretni karitativni, tj. socijalni rad odričući se svih mogućih vlastitih navezanosti.

Potom je vlč. Gregić nastavio o tome tko su i kako žive oni koji se mogu odreći navezanosti na zemaljska dobra? To mogu oni koji Boga ljube svim srcem, koje On zavoli i pozove u svoju blizinu, ali pod jednim uvjetom - da su slobodni. Slobodan je čovjek onaj koji se može odlučiti između onoga što ima i onoga što želi biti, onoga što mu još nedostaje. Slobodan je jer nije navezan ni na što i ni na koga. Nije mu teško ostaviti sve i slijediti ideale koji ga zovu. Ostavljanje posjeda slobodne ljude uvijek obogaćuje. Gubiti znači dobiti. Dati znači primiti. Slijedeći Isusa, kušaju što znači imati Boga svim svojim srcem. No ako je čovjek srcem i dušom vezan na bogatstvo, njegov idealizam pada, oduševljenje splasne i on bježi od Isusa za kojim žudi.

„Drage sestre i hodočasnici, svako odlazanje od Isusa srce ispunjava tugom. Ne može se služiti dvojici gospodara. Ako se srce naveže na nešto, to ga zarobljava, čini ga ovisnim i od toga časa čovjek je u strahu da ne izgubi ono čega je rob. Srce postaje hladno, a on prazan. I nije sretan. Spas je jedino u novom srcu, koje može podariti samo On, koji je sve-moguć. Kršćani trebaju zauzeti unutarnji stav

slobode koji će na odstojanju držati određenu pohlepu i želju za bogatstvom. Uklonit će sve što se ispriječi u nastojanju da slijede Isusa. Bogatstvo je jedna od najvećih zapreka za one koji žele ući u kraljevstvo Božje. Ono u čovjeku razvija osjećaj lažne sigurnosti te mu se s vremenom čini da mu za osobnu sreću nisu potrebni ni Bog ni ljudi.“

Na kraju propovijedi vlč. Gregić pozvao je sve na solidarnost i molitvu s onima i za one koji oskudijevaju, koji su na periferijama našega društva, odbačeni. Pozvao je sve na molitvu da službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić zbog svih svojih silnih djela i kreposna života bude proslavljena kod Boga kako bi mnogima bila putokaz prema Presvetom Srcu Isusovu koje nas želi obasuti ljubavlju i milosrđem. „Neka dobri i milostivi Bog stostruko nagradi svako svjedočanstvo ljubavi i milosrđa Družbe Presvetog Srca Isusova, a ti nas, Majko, štiti i zagovaraj kod nebeskog Oca. Drage sestre, ni vi nikad ne posustajte

na području karitativno-socijalnog rada koji je krasio i vašu Majku Utemeljiteljicu. Kao i onda kada je ona živjela, ni danas situacija u društvu nije nimalo bolja jer su ljudi postali još više egoistični, egocentrični i misle samo na sebe. Socijalni slučajevi i osjećaj države nisu na istim razinama. Ljudi su se u svome blagostanju otuđili. Ne vide napuštene, male, one koji vape za toplinom, toplom riječju, da im se bar na taj način udijeli ljubav, toplina i nada.

Neka u našim srcima oživi taj osjećaj da možemo svoje karizme još većim žarom odasati i odsijevati, da i drugi vide vašu spremnost, da Bog nama slabim ljudima postavi Riječku Majku na čast oltara, da i drugi shvate da se isplati slijediti ideale, da se za nagradu vječnog života uvijek isplati boriti, makar u drugim očima to nekad ne imalo smisla. Dragi Majko, moli za nas.“ Ovim je riječima završio propovijed vlč. Gregić.

Riječka Majko, vodi nas Srcu Kristovu

Na mjesečni spomendan preminuća naše utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse, 29. ožujka 2022. na Pomeriju, sv. misu je slavio i održao prigodnu propovijed fra Zoran Bibić, OFM, župnik Župe sv. Jurja na Trsatu i ekonom franjevačkoga trsatskog samostana.

Budući da smo bili u korizmenom vremenu i dubljoj pripravi za sveto vazmeno trodnevje, fra Zoran je ukazao na važnost hranjenja Božjom riječju kako bismo ozdravili od mnogih slabosti i očistili svoja srca. Osvrnuo se na prvo liturgijsko čitanje u kojem prorok Ezekiel progovara narodu o vodi koja protječe ispod hrama te ozdravlja Mrtvo more, a ta voda će u Novom zavjetu upravo biti milost

koju Isus donosi kada ozdravlja grešnike koje susreće na svome putu u Jeruzalem. I tu dolazimo do evanđeoskog ulomka (Iv 5, 1-13), u kojem ponovno imamo vodu i bolesnika koji od svoje bolesti trpi trideset i osam godina. Nije teško uživjeti se u zavist i nemoć onih koji ne stižu na vrijeme uroniti u kupalište svoje bolesno tijelo, jer kad se voda uzbiba, prvi koji bi sišao, ozdravio bi. Dakako, nisu svi mogli sići. Isus sam prilazi bolesniku i pita ga želi li ozdraviti? Dakle, Isus nije trebao ni pomoć anđela ni kupalište jer On je taj koji ozdravlja pogledom i riječima. Zapovjedio je bolesniku da ustane i odnese svoju postelju. Time Isus pokazuje da je On oživljujuća voda o kojoj je govorio prorok Ezekiel.

Isus je izvor žive vode koja ozdravlja, čisti i oživljuje. Po toj vodi ozdravljamo i mi po sakramentu ispovijedi kad nam se otpuštaju naši grijesi. To je voda koja je potekla iz Isusova Srca te je zajedno s krvlju otkupila svijet. Zato trebamo neprestano crpiti tu vodu života na samom izvoru, a to je Presveto Srce Isusovo, kazao je fra Zoran.

Istaknuo je da se i Majka Marija Krucifiksa od djetinjstva napajala na tom izvoru i zato je mogla činiti tolika djela ljubavi i milosrđa. Mnoge sestre privela je toj pobožnosti koju je ostavila zajednici i svima nama. Kada bismo je danas mogli upitati što je najbitnije za redovnički život, ona bi nam zacijelo rekla - kontemplacija: duboko molitveno i intimno zajedništvo s Isusom Kristom. U njemu možemo ugrijati svoja hladna, zatvorena i sebična srca te dobivenu toplinu početi širiti ovom svijetu, koji je obilježen ratovima i koji sve više postaje velika pustinja ljubavi.

Danas Crkvi i svijetu trebaju redovnici koji će biti drugi Krist. Stoga nas je na kraju fra Zoran pozvao i rekao: „Krenimo ispočetka, jer smo dosad jedva malo ili ništa učinili. I otvorimo svoja srca Srcu Isusovu, jer ono čeka da mu se povjerimo. Živimo u vremenu znakovitih duhovnih događanja, pa kao što je papa Franjo prošlog tjedna povjerio Rusiju, Ukrajinu i cijeli svijet Bezgrješnom Srcu Marijinu, tako i mi pustimo da nas Riječka Majka zagovara i vodi sve bliže Srcu Sina svoga u kome ćemo naći svu radost i nadu.“

Voljela je siromahe

Sestre Presvetog Srca Isusova proslavile su na spomendan sv. Katarine Sijenske 29. travnja 2022. Dan svoje utemeljiteljice Riječke Majke. Sv. misu u samostanskoj kapeli predvodio je mons. Sanjin Francetić, župnik Župe Uznesenja Marijina u Rijeci.

Na početku mons. Francetić je rekao: „Nepprimjereno je s ovoga mjesta govoriti što je to redovništvo jer većina od vas ovdje ste redovnice, pa vi to jako dobro znate. Redovnici po zavjetima imaju izraženiju želju za spasenjem. Na jednom mjestu piše: ‘Jamčim ti da ćeš biti spašen ako budeš držao ova pravila, dakle ako budeš živio sveto.’ Biti redovnik, biti redovnica znači truditi se živjeti sveto i tako postići vječni život. Svatko najprije mora prihvatiti samoga sebe, svoju narav, pogreške i slabosti, nedostatke te brusiti svoju narav. Ono što nije dobro, nastojati otklanjati, o čemu nam govo-

re i životopisi svetaca.

Tako primjerice u životopisu sv. Katarine Sijenske čitamo kako se ona najprije kajala za svoje grijeha, a slično je činila i Majka Marija Krucifiksa. Najprije je vapila Bogu da joj se smiluje za njezine propuste kako bi mogla postati sredstvo spasa u njegovim rukama za one s kojima je živjela. To je velik izazov za nas u ovo naše vrijeme. Vrijeme je ovo velikog obilja, što se veoma dobro vidi prilikom naših premještaja. Koliko stvari nosimo sa sobom, a da ih uopće ne trebamo. To je ono u čemu se svi moramo mijenjati. Svatko se treba boriti da bude pravi model evanđelja, o čemu nam u posljednje vrijeme posebno govori i papa Franjo. Da budemo na dnu, ondje na rubu društva, ondje gdje nitko ne želi biti. Imamo mnogo institucija, sama država nam puno pomaže da ostvarimo svoje planove, a upravo to nas nekad zbunjuje. Postajemo silni humanitarci, a pitanje je činimo li to s ljubavlju i vjerom? Čitao sam ‘Božju moreplovku’ i shvatio da Majci Mariji Krucifiksi nije na srcu bilo samo to da bude humanitarka, ona je ponajprije željela častiti Božju ljubav, to jest Srce Isusovo. To je upravo ono što nam i današnja čitanja donose, napose prvo. Bog koji je Svjetlo istinsko, upaljena svijeća koja najviše gori, nije bučna, ne zagađuje - to nam omogućuje da stvari gledamo drukčije. Da shvatimo Božju logiku, logiku davanja, da ne mora sve uvijek biti kako ja hoću, nego da se trošim i živim za druge. A sve to nije nimalo lako. Biti redovnik/ica, svećenik, znati odreći se samog sebe! Umrijeti sam sebi! To i Majka Krucifiksa spominje. Trebam umrijeti samome sebi i onda mogu dati Bogu prostora u svom životu. Ne samo moliti nekoliko krunica, brojiti koliko sam puta bio na misi, nego vidjeti koliko sam puta išao do kraja! Kada sam to ja umro

sam sebi? Darovao svoje slobodno vrijeme za drugoga? Evo, ovih dana imam dekanatski sastanak i trebam dogovoriti naše godišnje odmore. Dakle, ja nisam nikakav primjer za dnevni, tjedni, godišnji odmor, meni oni nikad ne padaju na pamet jer naprosto ne znam što se tu radi. Ja sam 25 godina svećenik i ne znam što bih tada radio. Tražimo li mi prostor u svom životu gdje ću služiti Bogu i, što je još važnije, gdje ću ga slušati? Važno je imati i to vrijeme tišine, povučenosti iz ovoga svijeta i moliti se da Crkva prepozna nečiji život kao uzor i model za naš život, kako bismo ga mogli nasljedovati“, istaknuo je mons. Francetić i nastavio:

„Na popisu ovih dana imam više od 80 potrebitih koji uglavnom pitaju novac, a novac sam ne može riješiti njihov problem. Kako onda postupiti prema tim osobama s ljubavlju? Veoma teško. Svima nam treba svetosti za to. Vjerujem da Majci Krucifiksi nije bilo najvažnije da djecu dobro nahrani, nego da im pokaže svoju ljubav. To je ono što čovjek traži. I to ja kao svećenik i vi kao redovnice moramo znati pružiti ljudima. Častiti Božju ljubav

znači služiti onima koji će te možda prevariti. Papa Franjo nam govori da moramo ući u Božju logiku, logiku ljubavi koja je dobrotivna i strpljiva, sve podnosi i oprašta.

Isus u današnjem evanđelju naglašava važnost zajedništva s Ocem i s učenicima. Kukali smo da nemamo blagoslovljene vode, a sad je imamo. Ne pružamo mir, sad ga pružamo. Je li nas išta dotaklo? Je li se dogodilo obraćenje srca? Gledamo li sada Isusovim očima? On je umirao na križu za nas, a molio za one koji mu to čine. Sv. Katarina Sijenska posebno je čistila Isusovu muku, molila je Boga da tu muku ublaži. Sveci su i sad među nama, sigurno ima ljudi koji se trude konkretno živjeti svetost u ovom životu koji im je darovan. Zapitajmo se, uz ove posmrtno ostatke naše Majke Marije Krucifikse, koliko se trudimo i mi, koliko živimo tu svetost? Molimo Boga da nam dadne dar razboritosti da uvijek činimo ono što je volja Božja, da živimo vlastitu svetost već sada, konkretno, u svom životu. Neka nas na tom putu zagovara i prati zagovor službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Amen.“

Srcem je slušala Božju riječ

U nedjelju 29. svibnja 2022. na spomen-dan Riječke Majke Marije Krucifikse Kozulić, u kapeli Presvetog Srca Isusova na Pomeriju sv. misu je slavio p. Pero Nikolić, DI. U prigodnoj propovijedi rekao je: „Kad slušamo Božju riječ, tada nam Bog, svakome od nas, želi uvijek nešto poručiti. U raspoloženju u kojem se sada nalazim želi me utješiti i reći mi: ‘Ja te volim, nisi ostavljen, nisi zaboravljen, nisi prezren, nisi odbačen.’ Ako smo stvarno pristali uz Božju riječ, ako smo došli

na sv. misu s čežnjom da se dogodi pravi susret, postići ćemo nešto. No velika je razlika između nas i Riječke Majke. Ona je Božju riječ srcem slušala i prihvaćala, zato je i postajala sve više drukčija od nas.“

Nadalje, p. Pero se pitao kako to da mi u Rijeci ne postajemo svojim djelima Riječka Majka? I dodao je da postoji više razloga. „Ne treba se samo moliti od jutra do mraka, nije to dovoljno. Treba činiti djela milosrđa i ljubavi. Kakve poruke često šaljemo jedni drugima na mobitele, a riječ Božju? Nekako ta Riječ kao da promakne kroz prste, a ona nas jedino može mijenjati. Čovjek se treba zapitati također s kakvim nakanama dolazimo na svetu misu. Moramo u srcu nositi čežnju za Bogom kao što čovjek zaljubljen u drugu osobu osjeća čežnju za njom, i tada će i pamtiti sve što mu kaže ta osoba. Mijenjat ću se jer će me na to tjerati moja čežnja za Bogom. Sasvim je onda drukčije što o meni govore ili misle drugi, na kraju to uopće nije više važno.

Važno je što Bog misli o meni, tada se može nešto mijenjati. Tada možemo postajati

sličniji Majci Krucifiksi. A gdje je tek ona riječ Božja u molitvi Časoslova. I kad molimo, zašto se ne mijenjamo, ne postajemo svetiji? Pošli smo za svojim utemeljiteljima, prihvatili njihove ideje, svoj život usmjerili za njima. Mogli smo biti majke u nekoj obitelji, ali mi smo izabrali ipak ovo. Neka riječ Božja onda nalazi odjeka u mom srcu.“

Zaključujući propovijed, p. Nikolić je dodao: „Kad bih vas sad pitao o današnja tri čitanja, koja rečenica vam je najviše ostala u srcu? Meni rečenica iz prvog čitanja: ‘Oprosti im, Oče, jer ne znaju što čine!’ Pokušajte kad dolazite na sv. misu razmišljati o Krvi i Tijelu Kristovu koje se prikazuje za nas. Razmišljajmo o toj dubini i molimo se ponizno Majci Krucifiksi da se nešto čudesno onda i dogodi.“

Na kraju sv. mise sve su sestre i štovatelji Riječke Majke pošli na njezin grob, molili za njezino proglašenje blaženom te se preporučili njezinu zagovoru u svim svojim potrebama i nakanama.

Sva je živjela za druge

Na svetkovinu sv. Petra i Pavla 29. lipnja 2022., ujedno i na Dan Riječke Majke, sv. misu i propovijed u Kući utemeljenja Družbe sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci održao je vlč. Ivan Seletković, povjerenik za mlade Riječke nadbiskupije.

Uvodno u propovijedi vlč. Seletković govorio je u čemu su nam danas uzori sv. Petar i Pavao i Riječka Majka? Koliko zapravo mi živimo ono na što smo pozvani? Nijedan poziv nije smisao sam sebi, nego zbog drugih. „Govoreći o životu vaše Majke Utemeljiteljice najviše me oduševilo to što možemo sagledati dva modela življenja poziva, odnosno vidjeti gdje smo mi u odnosu s Bogom. Prvi model je duboki živi odnos s Gospodinom, a drugi je dati se razapeti za druge. To je model koji su slijedili i sv. Petar i Pavao i Majka Marija Krucifiksa. Mi se ne možemo ostvariti ni u jednom našem pozivu, ni u jednom trenutku našega života ako nemamo duboki odnos s Gospodinom. Često padnemo u napast da ga

počnemo formalno izvanjski izvršavati i onda naše življenje poziva postaje formalno. Poziv bez dubokog odnosa s Bogom poziv je koji pati, koji je najčešće skršen, poziv koji vuče u formalizam. Bog nas ne zove na to. Bog nas zove na gorljivost.

Sve što je činila, Majka Krucifiksa mogla je činiti jer je bila žena duboke kontemplacije, a to znači biti sjedinjen s Kristovim Srcem. Duboka kontemplacija znači ulaziti duboko u otajstvo Kristova Srca. Znači ući duboko u zaručnički odnos. To nije samo izmoliti Časoslov, nije samo izmoliti pobožnosti, nije samo ostati deset minuta u razmatranju. To znači naučiti se živjeti u Božjoj svetosti i prisutnosti u svakom trenutku svoga života. I tada se možemo dati za druge. Iz toga možemo prepoznati gdje je naša karizma u ovome današnjem vremenu. Danas možda nema djevojčica na cesti koje je Majka Krucifiksa okupljala. Danas možda nema onih napuštenih sirotana, odnosno sirotica. No ne smijemo se zadovo-

ljiti samo komforom u našim krugovima. Isus nije išao samo velikima, i zato i mi moramo ići do onih koji su na rubu, koji su zadnji, najmanji od najmanjih. Ako nadu ne donosimo takvima, tada je pitanje jesmo li uopće primili iskustvo Božje ljubavi, dotaknuli uistinu to Srce ljubavi“, kazao je vlč. Seletković.

„Papa Franjo kaže da onaj tko dotakne to Srce želi tu nadu donijeti drugome. Siguran sam da je Majka Krucifiksa sve to mogla jer je imala povjerenja u Providnost. Sv. Petar i Pavao su zato mogli davati ono što su imali, a to je živo iskustvo ljubavi Božje. Sva tri ova svetačka života razdala su se za Isusa, za druge. A kako mi živimo svoju vjeru? Kad nam Isus kaže da ljubimo, znamo li zatamiti svoj ego? Riječka Majka je sav svoj život dala za Isusa. Ovaj dan nam je jako dobar ispit savjesti. Sv. Petar i Pavao i Majka Krucifiksa, tri života

toliko različita, u vremenu udaljena, a zapravo nimalo drukčija u zanosu i ljubavi prema Bogu. Neka nam Gospodin udijeli milost da naučimo osluškivati njegovu volju za svoj život, da autentično živimo ono na što smo pozvani. Sve vi sestre imate zajedničku karizmu, ali i svoju osobnu kojom pridonosite Družbi.

Nije vas Bog stvorio da isto govorite i ponašate se na isti način, nego da vaša različitost pridonese duhovnom bogatstvu vaše zajednice. I Isusovo Srce vas treba upravo u ovoj Družbi. Uistinu želim svakome od nas da rastemo u osluškivanju Božjeg Srca, ali i da razvijamo duboki odnos s Gospodinom. Da naučimo tješiti i razumjeti, da naučimo uzljubiti to njegovo Srce i da ljubeći njegovo Srce idemo ususret jedni drugima osluškujući pažljivije potrebe drugih i ljubeći ih jednakom ljubavlju“, završio je vlč. Seletković.

Mjesec lipanj na poseban je način posvećen Srcu Isusovu, pobožnosti koja ujedinjuje velike duhovne učitelje i jednostavne ljude Božjega naroda. Zapravo, ljudsko i božansko Srce Isusovo izvor je iz kojega uvijek možemo crpiti milosrđe, oprost i Božju nježnost. To možemo činiti zaustavljajući se nad odlomkom evanđelja, osjećajući da je ljubav, Očeva ljubav, u središtu svake Isusove geste i riječi. To možemo činiti i klanjajući se Euharistiji, sakramentu u kojem je prisutna ta ljubav. Tada će i naše srce, malo-pomalo, postati strpljivije, velikodušnije i milosrdnije po uzoru na Srce Isusovo. Isuse, učini srce moje po Srcu svome.

papa Franjo

118. obljetnica redovničkih zavjeta Majke Utemeljiteljice

Tridesetak sestara Presvetog Srca Isusova hodočastilo je 8. svibnja 2022. godine u župu Uznesenja Blažene Djevice Marije u Vrbnik, u Risiku, Sveti Vid Dobrinjski i svetište Majke Božje Goričke u prigodi 118. obljetnice zavjeta naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Naime, već tradicionalno sestre svake godine nastoje na poseban način prisjetiti se toga velikog i svetog čina u životu svoje Majke i zahvaliti Bogu za dan njezina predanja i posvete Bogu. Hodočašćem u župnu crkvu u Vrbniku sestre su željele oživjeti spomen na Majku Utemeljiteljicu, koja je tijekom pet godina, kad je živjela i djelovala u Risiku u vrijeme svoga progona iz Rijeke, obnavljala svoje redovničke zavjete, svoje služenje Bogu i siromašnom bližnjemu upravo u župnoj crkvi u Vrbniku pred velikim oltarom.

Velikodušno nas je dočekaao mons. Ivan Brnić, župnik u Vrbniku, koji je slavio sv.

misu. S radošću i zahvalnošću Bogu za svoju Majku Utemeljiteljicu obnovile smo svoje zavjete. Redovnički se život i definira po trima evanđeoskim savjetima koji postaju zavjeti: siromaštva, čistoće i poslušnosti, a sadržaj zavjeta je ljubav i vjernost Bogu.

Nakon sv. mise mons. Brnić nas je proveo uličicama Vrbnika tumačeći nam kulturno-povijesne znamenitosti koje stoje na svakom koraku. Potom smo se zaputile u Risiku, zaustavile kraj kuće u kojoj je Majka Utemeljiteljica provela pet godina skrbeći se za siromašnu i napuštenu djecu u vrijeme Prvoga svjetskog rata. Pomolile smo se pred kućom za svoju Družbu, nova duhovna zvanja i sve stanovnike toga prekrasnoga priobalnog naselja na otoku Krku. Imale smo priliku razgledati župnu crkvu sv. Jeronima u Risiku i u njoj nekoliko trenutaka provesti u molitvi. Nakon Risike zaputile smo se u Sveti Vid Dobrinjski, Zviranj, u naš samostan „Moj mir“, gdje su

nas radosno dočekale naše sestre Blaženka, Stjepanka, Martina i Svjetlana, Magdalena i Katarina. U veselom ozračju, zajednički smo objedovale.

Posljednje odredište putovima naše Majke Utemeljiteljice bilo je svetište Majke Božje Goričke, gdje smo zajedno molile sv. krunicu uz pjesme u čast Majke Božje. Vratile smo se ispunjene radošću i zahvalnošću Bogu za sve darovano nam u tom danu. Svi smo pozvani

da u sinodalnom hodu damo svoj doprinos „za sinodálnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje i poslanje“.

I mi, Bogu posvećene osobe, pozvane smo na duhovnu obnovu zajedno s cijelom Crkvom. A kako se ta obnova može dogoditi, nego da se vraćamo na izvore evanđelja i svojga Pravila i Konstitucija kako bismo bile vjerne i odgovorne kćeri službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

Propovijed mons. Ivana Brnića

Mnogo puta, u našim susretima, čitanjima duhovnog štiva, učini nam se kao da smo to već negdje čuli i kao da puno toga već znamo. Kao da je u nama neka profesionalna deformacija, dok nam ustvari Isus stalno iznova govori. O čemu nam danas govori? Isus nam, iskušavajući život onoga vremena sa svojim učenicima, poručuje da se ne bojimo. Današnje se vrijeme nije u mnogočemu promijenilo. Kada sam jučer govorio krizmanicima i njihovim roditeljima, dakle to su dvije generacije, imao sam osjećaj kao da govorim u prazno. Oni su slušali i činilo se kao da čuju, no imao sam osjećaj da to ne dopire do njihova srca, a Bog upravo to traži. Tjedan dana prošlo je od nedjelje Dobroga Pastira, kada u Crkvi posebno molimo i razmišljamo o duhovnim zvanjima. Vi ste časne sestre, ja sam svećenik i svi nekako promišljamo što učiniti u sadašnjem trenutku, u tim specifičnim situacijama. Pozvani smo ponajprije na molitvu, na slušanje Božje riječi. Riječ je bitna, nismo bitni mi! Mi se možemo svidjeti, ali i ne svidjeti. To je sve tako relativno. Ali Božja riječ je stalna i govori nam danas da je Isus jedini Dobri Pastir. I ako ne uđemo na vrata, koja On jest, nećemo ništa veliko moći učiniti. Mi se trudimo na sve moguće načine, ali vrlo teško ide. Posljednjih godina ova župa je iznjedrila više od 60 svećenika, toliko da ih je bilo teško čak i prebrojiti. Dakle, toliko svećenika u ovoj, relativno maloj župi! Da je to grad Rijeka, Zagreb ili slično, ne bi bilo toliko čudno, ali za jedan Vrbnik, mjesto koje je uvijek imalo oko tisuću i pol stanovnika, 60 svećenika je zaista puno. Danas sve moram raditi sam. Sâm sam u ovoj župi. Došlo je neko vrijeme kada je sve nekako stalo, ne vidimo perspektivu na tom području. Pitamo se što će biti sutra? Prilike su se promijenile,

ali ako je Bog zvao ranije, zove li Bog i danas? Ako da, na koji način? Ja bih rekao da je, uza sve prilike i neprilike koje danas snalaze mlade ljude, glavni problem u tome što u šumi raznih informacija, medija, interneta, u buci ovog svijeta, ne čuju Božji glas, Božji poziv upućen mladim ljudima - muškarcima i ženama. Vrbnik je imao vrlo malo ženskih zvanja, i sada jedina č. s. Kristina ima već više od 70 godina i živi u Đakovu. Gotovo da nema, s druge strane, obitelji u Vrbniku, koja nije bliže ili dalje povezana s nekim svećenikom, ali danas se jednostavno ništa ne događa dalje. U današnjem evanđelju kaže nam Isus: „Ja idem pred njima, i one poznaju moj glas.“

Dok god se ne dogodi da u šumi svega oko nas ne prepoznamo onaj pravi Božji poziv, neće biti ni zvanja, tj. odaziva. Što možemo mi koji smo već u nekim godinama, koji smo gradili i još gradimo na toj njivi Gospodnjoj,

što mi možemo učiniti? Ponajprije, ustrajno moliti. No trebamo se i upitati koliko smo autentični, možemo li svjedočiti da se zapravo zalažemo za Istinu, da slijedimo istinski tog Dobrog Pastira i za njim idemo? Da mi postanemo oni koji će privlačiti druge Isusu Kristu, da njihova srca neće biti toliko tvrda da se ne odluče poći za nama, poći za njim. Stoga mo-

limo snagu Duha Božjega koji je uz nas čitavo vrijeme, koji nas želi voditi i dovesti pred uskrslog Krista, koji će nam onda pomoći da i druge uključimo u to djelo spasenja. Molimo stoga zajedno i zagovor Majke Marije Krucifikse da uspijemo u toj namjeri. Nastavimo sada s obnovom vaših zavjeta. Amen.

Blagoslov kapelice u Splitu

U subotu 14. svibnja 2022. u 11 sati, u parku u neposrednoj blizini Kliničkog zavoda za patologiju, sudsku medicinu i citologiju Kliničkoga bolničkog centra u Splitu blagoslovljena je zavjetna kapelica Majke Božje Lurdske u spomen službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova.

Crkveni propisi traže identifikaciju zemnih ostataka budućih blaženika i svetaca, tj. da oni doista pripadaju dotičnoj osobi. Završena identifikacija posmrtnih ostataka Marije Krucifikse Kozulić rezultat je suradnje Kliničkog zavoda za patologiju, sudsku medicinu i citologiju Sveučilišta u Splitu, Sveučilišnog odjela za forenzične znanosti Medicinskog fakulteta u Splitu i Rijeci, Instituta za antropologiju i institucija iz SAD-a: Pennsylvania State University, Armen Forces Medical Examiner System (AFMES) te SNA

International. Identitet Marije Kozulić potvrđen je nezavisnim analizama mitohondrijske i jezgrine DNA u dvije znanstvene institucije.

Nakon završene identifikacije zemnih ostataka buduće svetice, Riječke Majke, prof. dr. Šimun Anđelinović, predstojnik Kliničkog zavoda za patologiju, sudsku medicinu i citologiju Kliničkoga bolničkog centra u Splitu došao je na lijepu i svetu zamisao da se u parku Zavoda za patologiju, sudsku medicinu i citologiju podigne kapelica u čast Majke Marije Krucifikse. Budući da je proces za proglašenje Majke blaženom u tijeku, odlučili smo da to bude kapelica u čast Majke Božje Lurdske, a na trajan spomen naše Majke Utemeljiteljice.

U povodu toga izvanrednog događaja, prof. dr. sc. Šimun Anđelinović, koji je inicijator i realizator izgradnje kapelice, na svečanost je pozvao svoje suradnike i prijatelje te sestre Presvetog Srca Isusova.

Najprije je u bolničkoj kapeli sv. Josipa svetu misu predvodio prof. dr. don Ante Mateljan, katedralni župnik i kanonik Prvostolnog kaptola u Splitu, a koncelebrirali su fra Hrvatin Gabrijel Jurišić, OFM iz Sinja i o. Smiljo Brnadić, OCD iz Splita.

Nakon sv. mise svi smo se zaputili na svečanost blagoslova kapelice kojoj su nazočili izv. prof. dr. sc. Krešimir Dolić, zamjenik ravnatelja KBC-a Split, brojni djelatnici Kliničkog zavoda za patologiju, sudsku medicinu i citologiju, prijatelji prof. Anđelinovića te deset sestara Presvetog Srca Isusova.

Nazočne je pozdravila s. Dobroslava Mlaikić, vrhovna predstojnica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova iz Rijeke i pritom posebno zahvalila prof. dr. Šimunu Anđelinoviću na „ideji i realizaciji toga svetog pothvata“ i potom dodala: „Vjerujemo da će ovo mjesto biti dio neba, mjesto molitve bolesnika, zdravstvenog osoblja te mnogih prolaznika, koji će se moliti i otvoriti svoje vjerničke duše

Bogu i Majci Božjoj za svoje duševno i tjelesno zdravlje te za zdravlje svojih najbližih, ali i moliti se i utjecati zagovoru službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić - Riječke Majke. Uvjerena sam da će Riječka Majka sve zagovarati kod dobrog Boga u svim njihovim potrebama i da će dobri Bog po njezinu zagovoru uslišati molitve svih onih koji se na ovom mjestu budu molili.

Neka vas sve prati Božji blagoslov, zaštita Bezgrješne Lurdske Djevice i zagovor službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.“ Kapelicu je blagoslovio prof. dr. don Ante Mateljan.

Nakon blagoslova, prof. dr. Š. Anđelinović rekao je: „Osim navedene identifikacije od svjetskog značaja naši su djelatnici sudjelovali i u analizi svetih posmrtnih ostataka - koštanih relikvija iz Vodnjana, o čemu su objavljeni brojni znanstveni radovi, znanstvena monografija i organizirana je znanstvena izložba.

Također su analizirali i relikvije sv. Šime u Zadru. Stoga se lik Gospe u krugu KBC-a zbog našega rada može kolokvijalno nazvati 'Gospa svetaca', što je ujedno i poveznica ovoga Kliničkog zavoda, Rijeke, Vodnjana, brojnih drugih hrvatskih i inozemnih institucija te svakodnevnoga rada znanstvenika i stručnjaka Zavoda koji zahtijeva stručnost i duhovnost.“

Nakon blagoslova kapelice, prof. dr. Šimun Anđelinović pozvao je sve uzvanike i sestre te ih ugostio svečanim objedom u konobi „More“, na Firulama, u blizini bolnice.

Potom su sestre, zahvaljujući fra Hrvatinu Gabrijelu Jurišiću, piscu i prevoditelju i uredniku časopisa „Kačić“, razgledale staru jezgru grada Splita, posjetile katedralu sv. Duje i crkvu Gospe od Zdravlja.

s. Dobroslava

Propovijed prof. dr. don Ante Mateljana

Dragi braćo i sestre, može li jedno pitanje? Možda je malo neobično, ali u meni se pojavi svaki put kada dođem pred vrata ove bolnice. Jeste li napisali svoju oporuku? Mi, svećenici, redovnici i redovnice, po crkvenom pravu dužni smo, naime, nakon ređenja, odnosno kod polaganja zavjeta, napisati oporuku kako bi bio red i mir. No čini mi se, slušajući današnji evanđeoski odlomak, da je važno razmisliti o tome što mi to zapravo možemo oporučiti? Što mi to ostavljamo ili, još važnije, kome bismo mi to trebali nešto ostaviti, oporučiti i što bi to trebalo biti?

Isus, kako čitamo, na završetku svoga ovzemaljskog života, kako kaže i sv. Ivan, znajući što će se sve dogoditi, prije svoje posljednje večere, tj. oproštajne gozbe sa svojim učenicima, ostavlja oporuku i ta će njegova oporuka imati tri dijela.

Prvi dio je već izrečen. To su riječi koje se mogu sažeti u rečenicu: „Ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas.“ Kada bi, dakle, čovjek želio nešto poručiti ili preporučiti onima koje voli, a Isus ovdje naziva svoje učenike prijateljima, i kada bi malo promislio što je to najbitnije, najvažnije, ako u sebi imamo kršćanski razbor i gledamo bolje svijet oko sebe, vjerujem da je tada najvažnije od svega što možemo osjetiti i načina odnosa prema drugima koji možemo živjeti upravo - ljubav.

Drugi dio Isusove oporuke nastavak je u ustanovi euharistije. Kad Isus uzima kruh, kad uzima čašu i govori: „Ovo sam ja, ovo je Tijelo moje, ovo je Krv moja, ovo činite meni na spomen.“ Svaki put, kako kaže i sv. Pavao, kada uzimamo kruh, kada uzimamo kalež, mi nastavljamo ono što je Isus već učinio za nas, i to na način spomena, to nije uspomena, nego njegovo uprisutnjenje. Ostaviti, naime, nekome riječ, pismo ili poruku, to je jedno,

ali ostaviti cijeloga sebe, to je ono najviše što se može uopće zamisliti. I mi, ljudi, pokušavamo na različite načine neke komadiće sebe ostaviti drugima, a ostavljamo slike, neke uspomene, čak svoje tijelo kao fizički ostatak koji ukazuje na povezanost s onima živima, pa napišemo na grob svoje ime, da smo to mi ondje... Dakle, Isus je to uspio uzdići na sasvim novu, kudikamo veću razinu od razine našeg shvaćanja.

Treći dio Isusove oporuke je u najdramatičnijem trenutku njegova života na zemlji, na križu. Što on tada čini? Daje sve, pa i ono što je ostalo. Propovijedajući i ranije, sažeo je svoju Riječ u glavnu zapovijed ljubavi, čime je preobrazio cijelo bogoštovlje u predanje samoga sebe, a na kraju što je još ostalo? Ostala nam je njegova majka. Pa nam je onda i majku dao. Sa svoga križa poručio je Ivanu i svima onima koji u njega vjeruju, da ostavlja svoju majku za majku svih nas.

Sada se prisjećam jedne priče. Kad je postao papa, sv. Ivan Pavao II. za svoje geslo uzeo je rečenicu „Totus tuus“ - „Sav tvoj“. Za-

pravo se radi o događaju iz njegova života kad je bio prvopričesnik. Njegova je majka umrla kad je imao samo osam godina. U Poljskoj je tada bio običaj da nakon prve svete pričesti djecu odvedu u Gospino svetište na hodočašće. Blizu Wadowica, njegova rodnog mjesta, Svetište je Gospe Karmelske, na Kalvariji Zembrzydowskoj. U svojim uspomenama zapisao je da ga je otac odveo u to svetište i pred Gospinom slikom rekao mu: „Evo ti majke!“

Isus svoju oporuku ostavlja apostolima, ali ostavlja je i svima onima koji će na njihovu svjedočku riječ povjerovati u njega. Ostavlja nam i svoju Majku za trajnu Majku svima. Mi ćemo uskoro ovdje blagosloviti i kip Gospe Lurdske, koji nas podsjeća upravo na to, a ovu sv. misu slavimo sjećajući se utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, čiji su zemni ostaci bili prepoznati ovdje na patologiji kao njezini ostaci. Vjerujem da je ona svojim sestrama ostavila neku, pisanu ili nepisanu oporuku. Međutim, život jedne osobe koja se potpuno posvetila Bogu i pokušala tijekom cijeloga svoga života pružati svjedočanstvo ljubavi utemeljeno na zajedništvu s Kristom, u otajstvu euharistije i u pobožnosti Blaženoj Djevici Mariji, taj život onda u biti

postaje oporuka, poruka i preporuka svima onima koji slijede.

U današnjem prvom čitanju koje govori o izboru Matije namjesto Jude u zbor apostola, sveti Luka će zapisati riječi koje sv. Petar govori kod nastavka djelovanja koje Isus povjerava apostolima, a koje smo mi stavili kao moto dolaska sv. Ivana Pavla II. u Hrvatsku: „Bit ćete mi svjedoci!“ Sveti Petar kaže da smo mi svjedoci Krista, njegove Riječi, života, dionici njegova otajstva i nositelji tog svjedočanstva za sve buduće generacije.

Možda i nije najbitnije napisati oporuku, ali iščitati će je ljudi jednoga dana na našem sprovodu. I znate koje su dvije najljepše riječi koje se na sprovodu mogu čuti? Kad za nekoga kažemo da je bio čovjek, a još veća riječ kad kažemo bio je Božji čovjek, Božje čeljad. Veće svjedočanstvo od toga ne možemo pružiti. Uvjeren sam da je i službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić predala tu oporuku i da se po njezinu svjedočanstvu i mi možemo odvažiti pronijeti Kristovo svjedočanstvo ovim svijetom. Je li to lako? Nije. Je li potrebno? Itekako. Evo, zato se i okupljamo ovako na svetu euharistijsku službu, moleći Gospodina da nam u tome pomogne. Neka nam svima bude na pomoći uvijek. Amen.

„Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu“

Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu naziv je izložbe koja je u utorak 14. lipnja 2022. točno u podne otvorena u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije (Vela crkva/Assunta) u Rijeci.

Izložba ima svoj 13-godišnji kontinuitet i prvi put predstavljena je u Rijeci. Svih tih godina autori su bili afirmirani hrvatski umjetnici, a ovogodišnju izložbu potpisuje splitska kiparica i slikarica Karin Grenc. Nakon molitve Anđeoskog pozdravljenja otvorio ju je riječki nadbiskup koadjutor Mate Uzinić, a prigodne riječi, uz autoricu, uputili su mons. Antun Sente, rektor Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu, Stanko Špoljarić, povjesničar umjetnosti i mons. Sanjin Francetić, župnik.

Događaj je moderirala Helena Anušić, voditeljica Ureda za odnose s javnošću Riječke nadbiskupije, a skladbu *Ave Maris Stella* (*Zvijezda mora*) Ivana pl. Zajca, koji je svojevremeno bio orguljaš u ovoj riječkoj crkvi, izvela je sopranistica Monika Pranjić uz pratnju na orguljama Jelene Barbarić Mijalić.

Nadbiskup, koji je ujedno bio inicijator predstavljanja izložbe u Rijeci, poručio je da nas pogled na hrvatske svece poziva na svetost, a oni sami pokazuju način na koji to možemo postati. Izrazio je radost što se izložba predstavlja u Danima svetog Vida čime se svetkovina Riječke nadbiskupije i grada Rijeke podiže na višu razinu. Vezano uz projekt ove putujuće izložbe, istaknuo je da je ona iznimno važna za afirmaciju mladih umjetnika koje se ujedno potiče na kreativnost u sakralnoj umjetnosti, a time i u umjetničkom izražavanju nadovezati se na ono što obilježava naše gradove i podneblje.

„Na taj način sakralna umjetnost ne ostaje samo u prošlosti, ona postaje naša sadašnjost

HRVATSKI
SVECI I BLAŽENICI
U NAŠEM NARODU

i sredstvo da se poruka kroz umjetnost prenese budućim generacijama“, rekao je mons. Uzinić dodavši da je „pogled na hrvatske sveci i blaženike koji je Karin Grenc predstavila u Rijeci uspješan pogled, a izložba, osim što se uklopila u prostor Vele crkve, uklopila je i njezine skele kao simbole ranjenosti ove crkve. Ta ranjenost očitovana u slikama i pogled na svece pomažu nam shvatiti da i mi možemo biti sveti. Svaki od ovih likova znak je Božjeg uspjeha, Božjeg projekta s ljudskim bićem, znak je da Bog nikada ne odustaje od nas“, rekao je mons. Uzinić čestitajući umjetnici i izražavajući zahvalnost svima koji su pomogli u realizaciji ovoga događaja.

Mons. Antun Sente, rektor Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu okupljene je upoznao s poviješću projekta, kazavši da je sve započelo prije 14 godina u Križevcima entuzijazmom vjernika laika okupljenih u Udruzi „Dr. Stjepan Kranjčić“ za promicanje znamenitih Križevčana. Stjepan Kranjčić bio je križevački župnik koji je umro na glasu svetosti. Članovi udruge, želeći častiti svoga sveca Marka Križevčanina, htjeli su predsta-

viti i ostale hrvatske svece i blaženike. Autor prve izložbe bio je Zoran Komen. Nakon nje, svake godine javili bi se jedan ili skupina autora koji su imali zadaću naslikati hrvatske svece i blaženike, rekao je mons. Sente.

Brigu oko organizacije izložbi, nakon Galerije Laudato, preuzelo je Nacionalno svetište svetog Josipa u Karlovcu, a posebnost je svake izložbe, istaknuo je mons. Sente, da se u svakom mjestu u kojemu se ona postavlja predstave i sveci i blaženici toga kraja.

Tako su za riječku izložbu predstavljeni sveti Vid i službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić. Na kraju je zahvalio nadbiskupu Uziniću na pozivu, mons. Francetiću na pomoći u realizaciji projekta te izrazio zadovoljstvo što je izložba predstavljena u reprezentativnom prostoru najstarije riječke župne crkve.

Stručni osvrt na izložbu dao je likovni kritičar Stanko Špoljarić istaknuvši uz ostalo da je svaki susret umjetnice sa svecem drukčiji, ali nošen vjerničkim zanosom.

Prostor Vele crkve je čudesan i u spoju s izložbom dočarava beskrajnu duhovnu širinu i dubinu. S jedne strane nalazi se barokna čudesnost, dekorativnost štukatura, a s druge strane umjetnica koja kao da to negira, odabavši drvo koje je ranjeno.

Ona kroz 'patničko' drvo predstavlja svece i blaženike koji su takvu 'pasiju' prolazili.

Vjerska ekspresivnost karakterizira umjetnicu Karin Grenc i taj ekspresionizam s emotivnim prizvukom neprekidno se događa.

Govoreći o zahtjevnoj temi spoja prikaza umjetnika koji su bliski našem vremenu, kao i onih dalekih, Špoljarić je poručio kako je sve u cjelini prožeto duhovnošću stoljeća kroz sklad i marnost ljudskih ruku.

Karin se poigrala s drvom kao materijalom koje nije karakteristično za umjetnost, prepoznala je njegovu smislenost. To drvo nije mrtav materijal, ono svojom jezgrom govori o snazi stvorenoga, rekao je Špoljarić u svome obraćanju u kojemu je naglasak stavio na skulpturalnu radnju predstavljenog opusa.

Na kraju se okupljenima obratila autorica izložbe. Izrazivši radost što joj je omogućeno izlaganje u Rijeci, osobito u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije, rekla je kako ju je u stvaralačkom procesu vodio Bog.

Dobivši zadatak iznijeti ciklus, najprije se upoznavała sa životom svetaca, razmišljala o njima, molila se te se prepustila Božjem vodstvu. „U drvu sam pronalazila oblike njihova lica. Svi su se oni uklopili u ovu crkvu i to je za mene bilo veliko iznenađenje. Ovaj prostor je doista vrlo poseban.

U početku sam se bojala hoće li se izložba uklopiti, ali iskreno sam dirnuta jer 'ne smeta' i velika mi je čast i blagoslov što je tu izložena“, istaknula je. Govoreći o simbolici 'ranjenog drva', drva koje je bilo odbačeno i iz kojega je stvorila skulpture svetaca i blaženika, kazala je da smo takvi i svi mi jer iz tih rana i oštećenja nastaju najljepše stvari.

Izložba „Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu“ bila je otvorena do 16. rujna i blagdana sv. Marcijana, kada je sv. misu u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije slavio mons. Antun Sente.

Helena Anušić

O Riječkoj Majci u Dubrovniku

U Dubrovniku je od 22. do 27. lipnja 2022. godine u hotelu Palace održana 12. međunarodna konferencija o forenzičkoj i antropološkoj genetici i individualiziranoj medicini. Ovaj stručni znanstveni simpozij okupio je 550 stručnjaka i znanstvenika iz prestižnih europskih i svjetskih sveučilišta i institucija koji su raspravljali o forenzici i personaliziranoj medicini, a među njima su bila i tri dobitnika Nobelove nagrade: Aaron Ciechanover, Richard John Roberts i Thomas Südhof.

Konferenciju su organizirali Klinika Mayo, Specijalna bolnica sv. Katarina, Međunarodno društvo za primijenjene biološke znanosti u suradnji suosnivača i predsjednika prof. dr. sc. Dragana Primorca s Američkom akademijom za forenzične znanosti i Hrvatskom liječničkom komorom.

Gradonačelnik Dubrovnika Mato Franković uvodno se obratio sudionicima konferencije poželjevši im dobrodošlicu u Dubrovnik i zahvalio je organizatorima što su za domaćina ovoga međunarodno značajnoga znanstve-

nog događaja ponovno odabrali Dubrovnik.

Na konferenciji su bili nazočni prof. dr. sc. Mitchell M. Holande sa Sveučilišta Penn State University Park, Pennsylvania, SAD i dr. sc. Charla Marshall, članica tima Medicinsko-istraživačkog sustava oružanih snaga (AFMES), Zrakoplovne baze Dover, Delaware, SAD, koji su sudjelovali u postupku identifikacije posmrtnih ostataka naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse. Također je bio nazočan stručni tim iz Splita, koji čine prof. dr. sc. Šimun Anđelinović, prof. dr. sc. Željana Bašić i prof. dr. sc. Ivana Kružić. Dok je od riječkog stručnog tima bio nazočan dr. sc. Miran Čoklo.

U nedjelju 26. lipnja prof. dr. Holande održao je izlaganje o tijeku identifikacije posmrtnih ostataka Majke Marije Krucifikse Kozulić dodavši kako se u tom radu očitovalo suglasje vjere i znanosti. Istaknuo je pritom da se vodi postupak za njezino proglašenje blaženom i svetom. Izlaganju prof. dr. Holande nazočila je i s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze. Zahvalila je profesoru Holandeu na svemu

učinjenom i s njim izmijenila prigodne darove. Profesoru je uručila brončani reljef Riječke Majke, a profesor je njoj darovao sliku Presvetog Srca Isusova koja potječe iz Perua. Zanimljiva je činjenica da i u Peruu žive neki od rođaka Majke Marije Krucifikse, primijetila je s. Dobroslava. Jednak dar s. Dobro-

slava predala je i dr. sc. Charli Marshall, a dr. Marshall uzvratila je darovavši joj posebnu medalju Medicinsko-istraživačkog sustava oružanih snaga (AFMES) u SAD-u.

S. Dobroslava je u Dubrovniku boravila u samostanu otaca kapucina, na čemu im je osobito zahvalna.

Život u našem Domu

U našem Domu uvijek je zanimljivo i užurbano. Obveze nastojimo izvršavati savjesno, družimo se redovito, slušamo jedni druge svakodnevno i učimo biti bolji. Ove školske godine, tijekom prvoga obrazovnog razdoblja, tradicionalno smo, svečanim misnim slavljem proslavili Krucifiksino. Zazivom Duha Svetoga molili smo za duhovnu pomoć te plodonosnu i blagoslovljenu predstojeću školsku godinu.

Obilježili smo i Dan Doma te Svjetski dan misija pečenjem kolačića namijenjenih prodaji, a prihod je poslan misijama u Boliviji. Lijepo je misliti na druge!

Nakon toga obilježili smo Dan sjećanja na žrtvu Vukovara, Škabrnje i Domovinskog

rata, blagdane sv. Lucije i sv. Nikole. Sudjelovale smo na sv. misama zornicama. Središnji događaj u prvom obrazovnom razdoblju bila je proslava Božića u Domu prigodnim glazbeno-scenskim programom za koji smo iskoristile sve naše talente, a ima ih mnogo.

Tijekom drugoga obrazovnog razdoblja bile smo na nagradnom putovanju u Zadru; obilježile smo Valentinovo; u okviru zdravstvenog odgoja dr. med. dent. Tajana Bandera, održala je predavanje o temi oralnog zdravlja i higijene usne šupljine. Sudjelovale smo na 45. regionalnoj Domijadi na kojoj smo vrlo rado nastupale i postigle zapažene rezultate. Učenice iz Glazbene skupine otvorile su svečano 45. državnu Domijadu u Rovinju; prisu-

stvovala smo ekranizaciji filma „Razgovor“, proslavile spomendan Majke Božje Trsatske pješačenjem trsatskim stubama i sv. misom.

Kao središnji događaj u drugom obrazovnom razdoblju izdvaja se proslava mature u Domu i oproštaj od deset maturantica. Važno je istaknuti da su u pogledu vjerskog odgoja, dva puta mjesečno upriličeni duhovni susreti i klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom koja je predvodio duhovnik učenica fr. Ivan Dominik Iličić, OP.

Svakoga utorka u večernjim satima molili smo krunicu u kapeli Presvetog Srca Isusova,

a ako je vrijeme dozvoljavalo i pred špiljom Gospe Lurdske.

S učenicama su organizirane i kreativne radionice pomoću kojih su se one razvijale na kognitivnom planu, a svakako treba spomenuti i slobodne učeničke aktivnosti u koje se učenice uključuju prema svojim željama.

Sve u svemu, postali smo godinu dana stariji i mrvicu mudriji, a najveće blago koje ćemo sačuvati u našim srcima su osmijeh, lijepa riječ, zagrljaj, podrška i pomoć, jer zato i postoji naš Dom.

Nikolina Matić, odgojiteljica

KAPELA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

POMERIO 17, RIJEKA

GODIŠNJE ZAHVALNO SLAVLJE GOSPI LURDSKOJ I DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI

PETAK

5. kolovoza 2022.

u 18.00 sati

Sveta krunica za Domovinu, branitelje i bolesnike

u 18.30

SVETA MISA

Predvodi i propovijeda

fra MIJO ŠARČEVIĆ, OFMCap,
gvardijan iz Varaždina

Nakon SVETE MISE procesija sa svijećama

Godišnje zahvalno slavlje

Godišnje zahvalno slavlje Gospi Lurdskoj i Dan domovinske zahvalnosti sestre Družbe Presvetog Srca Isusova 5. kolovoza proslavile su sv. misom u vrtu samostana na Pomeriju u Rijeci.

Misu je predvodio fra Mijo Šarčević, OFMCap., gvardijan kapucinskog samostana u Varaždinu. Nakon sv. mise, sestre i vjernici krenuli su u ophod sa svijećama do špilje Gospe Lurdske u vrtu samostana, Gospi se pomolili i odložili upaljene svijeće.

Uz predvoditelja misnoga slavlja, suslavili su mons. Sanjin Francetić, župnik riječke župe Uznesenja Marijina te mons. Nikola Imbrišak, svećenik u mirovini. „Moramo biti zahvalni za slobodu. Ništa ljepše, ništa vrjednije u životu nema“, rekao je fra Mijo Šarčević na početku propovijedi koja je bila posvećena Mariji, Majci svih ljudi. Istaknuo je kako je i Mariju Isusovu majku, kao i Mariju Krucifiksu Kozulić, utemeljiteljicu Družbe, krasila zdrava pobožnost. To je pobožnost koja ne traži Boga kojekuda, na nekim posebnim, karizmatiskim susretima, nego ga nalazi u svakodnevnim dužnostima, u obitelji, u ljubavi prema bližnjemu. „Drage moje sestre, kada

vam je teško, ugledajte se u Majku Mariju i u svoju Majku Utemeljiteljicu“, rekao je propovjednik.

S. Dobroslava Mlakić, vrhovna predstojnica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, na kraju molitve pred kipom i špiljom koja je replika one u Lurdu, podsjetila je na pobožnost utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse, za koju je u tijeku kauza beatifikacije te pozvala okupljene na druženje u samostanskom vrtu.

Danijel Delonga

Vitraj Majke Krucifikse u kapeli Bezgrješnog začeća BDM

Tijekom 2021. i 2022. godine u kapeli Bezgrješnog začeća BDM, u sklopu dominikanskog samostana sv. Jeronima, u središtu Rijeke, izvedeni su opsežni građevinski i restauratorski radovi završetkom kojih su vraćene drvene historicističke klupe, a kapela je opremljena suvremenom rasvjetom, sustavom grijanja i ventilacijom.

Crkva sv. Jeronima i prostor današnjega dominikanskog samostana pripadaju velikom samostanskom kompleksu augustinaca koji su 1315. godine utemeljili feudalni gospodari Rijeke, knezovi Devinski, a koji su tijekom prve polovice 15. stoljeća dovršili njihovi nasljednici baruni Walsee.

Kapela sv. Trojstva iz 1450. i kapela Bezgrješnog začeća iz 1485. godine, odnosno dominikanski samostan zaštićeno su kulturno dobro od 1961. godine.

Kapela je dio nekad velebnog samostanskog kompleksa augustinaca, kasnije doma Reda propovjednika koji sustavno skrbe o skrivenom blagu kulturne i sakralne baštine unutar zidina samostana. Devedesetih godina prošloga stoljeća sklopljen je ugovor o suradnji između Grada Rijeke i dominikanskog samostana kako bi se kapele Bezgrješnog začeća BDM i Presvetog Trojstva te klaustar otvorili javnosti. Sve te povijesno-umjetničke vrijednosti bile su javnosti nepoznate, znanstveno neistražene, zidni oslici prekriveni, a kapela izložena vlazi i propadanju.

Kapela Bezgrješnog začeća BDM s kapelom Presvetog Trojstva čini cjelinu najvećeg i najznačajnijega gotičkog spomenika u Rijeci. Vrijednost su prepoznali Grad i država s nadležnim ministarstvom koji su bili partneri u obnovi, kao i Riječka nadbiskupija.

Obnova je započela u mandatu prošlog starješine dominikanskog samostana Zvonka Džankića koji je glavninu poslova nastavio iz Zagreba. Sadašnji starješina Ivan Dominik Iličić zahvalio je svima koji su doprinijeli njezinoj obnovi.

U kapelu su hodočastili bl. Alojzije Stepinac te službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić koja je, prije nego je osnovala Družbu sestara Presvetog Srca Isusova, u njoj održavala kateheze za prvopričesnike i krizmanike, već od 24. kolovoza 1890. godine.

Kapela unutar svojih zidina krije zanimljivu povijest. Središnji dio bio je gotički mauzolej sagrađen krajem 15. stoljeća, čiji su naručitelji bili članovi obitelji Rauber. Nakon njih kapelu koristi Bratovština plemenitih koja ju dograđuje u sadašnjem arhitektonskom obli-

ku i opskrbljuje monumentalnim mramornim oltarom radionice Pasqualea Lazzarinija. Bratovština je prostor povećala s dvije bočne kapele, kao i gornji dio klaustura koji je prekrrio zidne slike koje se nalaze na pročelju, a koje prikazuju raspeće, Mariju Magdalenu, sv. Ivana i sv. Jeronima u klečećem položaju. Sagradili su i hodnik kroz galerije, što je vrlo rijedak arhitektonski koncept. (Riječka nadbiskupija, Grad Rijeka)

U kapeli Bezgrješne obnovljena su i dva

prozora, jedan s postojećim vitrajem sv. Josipa, a na drugom je, prema postojećem sv. Josipa, izrađen novi vitraj s likom Majke Marije Krucifikse Kozulić. Dimenzija vitraja je 141 cm x 177 cm, ukupne površine 2,49 m². Vitraj je djelo Roberta Mijalića, akademskoga slikara, restauratora-konzervatora vitraja iz Rijeke.

Postulatura službenice Božje Majke Marije Krucifikse zahvaljuje dobročiniteljima vitraja i preporuča ih njezinu zagovoru.

Robert Mijalić rođen je 18. svibnja 1969. u Rijeci. Diplomirao je 1995. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, slikarski odsjek u klasi profesora Vasilija Josipa Jordana. Od 1996. član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Rijeke, a članom Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika postaje 2004. godine.

Ostvario je veći broj radova u tehnici vitraja i restaurirao je povijesne vitraje u zaštićenim spomenicima kulture. Izlagao je na više samostalnih i skupnih izložbi. Godine 2008. stječe zvanje restaurator-konzervator stakla. Radi na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Nastavnik je na kolegijima Staklo, Slikarska tehnologija i Slikarstvo na preddiplomskom studiju Primijenjene umjetnosti.

HDLU - Rijeka; Akademija primijenjenih umjetnosti

Robert Mijalić

Kod Riječke Majke

dr. don Ivan Bodrožić

*Karmelićani iz Gospića:
o. Marko Magdić i o. Domagoj Jelača*

*Sestre jubilarke kod svoje Majke Utemeljiteljice
zajedno s voditeljem duhovnih vježbi fra Mijom Šarčevićem, OFMCap.*

Proslava redovničkih jubileja

Radosno i dostojanstveno u prijepodnevnim satima 13. kolovoza 2022. u crkvi BDM Karmelske na Donjoj Drenovi u Rijeci pet sestara Družbe Presvetog Srca Isusova proslavilo je 50 godina redovničkih zavjeta.

Jubileje redovničkih zavjeta proslavile su s. Blaženka Bobaš, s. Celestina Beljo, s. Ljubomira Lešić, s. Nikodema Stojak te s. Dobroslava Mlakić koja je ujedno i vrhovna predstojnica Družbe te postulatorica kauze za proglašenje blaženom službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe. Svečano liturgijsko slavlje predvodio je riječki nadbiskup koadjutor mons. Mate Uzinić u zajedništvu s gospičko-senjskim biskupom mons. Zdenkom Križićem i mnogobrojnim svećenicima.

U propovijedi koja se oslanjala na čitanja dana (Ez 18, 1-10.13b.30-32; Ps 51, 12-15.18-19; Mt 19, 13-15) te ulomka iz Prve poslanice sv. Ivana apostola o Bogu koji je Ljubav, nadbiskup Uzinić je na početku podsjetio da je Bog onaj koji je najprije ljubio nas, a zatim nas pozvao i poslao da i mi ljubimo druge. Od Boga koji je Ljubav, zahvaljujući toj ljubavi tijekom ovih 50 godina, zagledane u Presveto Srce Isusovo, sestre su mogle odgovoriti na tu ljubav konkretnim poslanjima u ljubavi, rekao je nadbiskup.

Govoreći o pročitanoj tekstu Knjige proroka Ezekijela o upozorenjima Izabranom narodu posebno se osvrnuo na rečenicu: „Odbacite od sebe sva nedjela koja ste činili i načinite sebi novo srce i nov duh!“ Pojasnio je kako je riječ o starozavjetnom čovjeku, ali i pozivu koji je aktualan i za Crkvu. Taj se poziv uvijek ponovno događa po svojevrstnim prorocima. U povijesti naše riječke Crkve takav primjer je službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić koja je u svome vremenu, zagledana

u Presveto Srce Isusovo i nadahnjujući se tom Ljubavlju, i danas poziv suvremenici, a po sestrama svoje zajednice i generacijama nakon toga, kao i nama danas da i mi zagledani u Isusovo Presveto Srce i ljubavlju kojom smo ljubljani, načinimo novo srce i novi duh, poručio je mons. Uzinić.

U nastavku je kazao kako se u pročitanoj evanđeoskom ulomku i njegovim porukama otkriva poslanje Majke Marije Krucifikse Kozulić, njezine redovničke zajednice, ali i života i poslanja pet sestara koje su 50 godina ugradile u istu tu ideju i karizmu. Evanđeoski ulomak donosi tekst o susretu Isusa s djecom. Nadbiskup ga je povezao s tri bitna naglaska Isusova odnosa s djecom. Prvo, kraljevstvo Božje pripada djeci. Podsjetio je da smo zato i mi pozvani postati 'djeca' želimo li biti dionici kraljevstva nebeskoga. Dijete nema jasnu spoznaju o Bogu, ali ima povjerenje. Dijete ne može živjeti bez povjerenja u stariju osobu, a Bog želi da mi imamo to 'dječje' povjerenje u odnosu prema njemu. Ona su nam primjer kako živjeti i biti dionici kraljevstva. Drugo što je mons. Uzinić naveo jest da su djeca u Isusovo vrijeme bila isključena iz društva. Apostoli su im zato priječili doći do Isusa.

Smatrali su da bi mogla onečistiti Isusa. Ovdje se radi o svima isključenima s kojima se Krist često susreće i prelazi granice: djeca, grešnici, gubavci, carinici. Isus u susretu s njima prelazi granice koje ih dijele i isključuju, pojasnio je propovjednik.

Kao treće Isusovo upozorenje odraslima istaknuo je da moraju paziti da ne sablazne jednog od malenih. Problem sablazni je što onaj tko sablažnjava uništava ono što djecu čini posebnima i prikladnima za Božje kraljevstvo, a to je njihovo povjerenje koje imaju u Boga. Trebamo zato dobro paziti da svojim neautentičnim životom i lošim primjerom ne uništimo to povjerenje koje oni imaju prema Bogu, a što lako možemo učiniti neautentičnim kršćanskim životom.

Navodeći misli s. Dobroslave Mlakić o karizmi Družbe Presvetog Srca Isusova, poručio je da je Riječka Majka, zagledana u Kristovo Srce koje je za nju bilo škola kontemplacije i ljubavi prema bližnjemu, od Isusa učila na pravi način služiti malenima, ali i svima isključenima onako kako je on to činio. Zagledanost u Božje Srce omogućila joj je imati Isusov pogled i Isusov stil. Od njega je naučila primjećivati isključene i marginalizirane. I u njezino vrijeme to su bila djeca. Htjela im je pomoći i uključiti ih onako kako je to Isus činio. Istovremeno, bio je to poticaj da i sama

postane 'dijete' s povjerenjem u Isusa, rekao je mons. Uzinić.

Svojom duhovnošću i uzorima koje je sebi uzela, a onda ih ponudila i Družbi, uspjela je svoje poslanje živjeti tako da ne sablazni neko dijete svojim ponašanjem. Svi ti uzori su s jedne strane svjedočili djetinjstvu predanost, povjerenje u Boga, malenost, a s druge strane i brigu da nitko ne bude isključen.

Prvi uzor Riječke Majke, rekao je mons. Uzinić, bila je Blažena Djevica Marija. Naveo je riječi Majke Krucifikse: 'Tko ne štuje Majku, nije dostojan Sina.' Svoj, ali i život djece, stavila je pod njezinu zaštitu. Osim nje, kao uzore imala je i druge svece povezane s malim Isusom. Prije svega sv. Josipa, koji je bio s jedne strane osoba urešena poniznošću, a s druge onaj koji se brinuo za malog Isusa.

Zatim je to bio i sv. Franjo koji se učinio 'malim bratom' i koji je imao takvo djetinje povjerenje da je Evanđelje doslovno shvaćao, poput djeteta. Njegova djetinja pobožnost nam je darovala i jaslce koje nas prisjećaju na poniznost i skromnost uvjeta u kojima nam se Isus objavio. Tu su zatim sv. Antun Padovanski koji drži dijete Isusa u naručju te sv. Margareta Marija Alacoque, koja je nadahnula pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu.

Ono što je Riječka Majka započela prije više od 120 godina, posljednjih 50 godina činile su naše slavljenice. U duhu iste karizme, ali vođene potrebama Crkve svoga vremena, nastavile su kao i Majka Krucifiksa čitati znakove vremena i na njih davati odgovore koji su nadahnuti na istoj Božjoj ljubavi koja je najprije nas ljubila. Mons. Uzinić zahvalio je sestrama jubilaricama i cijeloj Družbi na svemu što su činile i čine u traženju kako odgovoriti onome koji ih ljubi, ljubeći one koji su isključeni, pritom i same postajući 'malene', skromne i istovremeno pazeći da se ne sablažne oni koji su maleni.

Osim zahvalnosti za prošlost, nadbiskup je sestre potaknuo i na odgovorno življenje sadašnjosti koje treba nastaviti biti življeno u prihvaćanju potreba vremena, brizi za starije, bolesne, nemoćne, umiruće, nerođenu djecu, migrante, različite kategorije osoba koje procjenjujemo kao manje vrijedne. Sestre je potaknuo na traženje načina uključivanja svih isključenih te da to čine ponizno i skromno. Sve je prisutne pozvao na autentičan život kako druge ne bi sablaznili.

Postali smo Crkva koja ima prošlost, slavimo jubileje, ali moramo se potruditi imati i budućnost u koju danas želimo gledati s nadom. Budemo li autentični i živimo li ljubav, imat ćemo budućnost. Bog nas je prvi ljubio i nastavlja nas ljubiti. To je nada koja nam omogućava lakše gledati naprijed, zaključio je mons. Uzinić.

U ime jubilarke, prigodnu riječ uputila je vrhovna predstojnica Družbe s. Dobroslava Mlakić. Srž života utemeljiteljice službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić bila je žrtva - križ, pred kojim je susrela Gospodina i koji je usmjerio hod njezina života, a koji je utkan u hod sestara jubilarke i svih njezinih

sljedbenica - znak da su na pravome putu. Bez žrtve nema ni istinskog predanja i ljubavi jer žrtva je srž svakog kršćanskog života i vjerovanja. Križ - žrtva spada u osnovnu strukturu redovničkog života i opredjeljenja, rekla je s. Dobroslava.

„Čestitam našim dragim sestrama jubilaricama, među kojima sam i ja. Zahvaljujem vam, drage sestre, što ste služile Bogu i bližnjemu u različitim službama, ponajviše u Riječkoj nadbiskupiji i cijeloj metropoliji, ali i u drugim dijelovima naše domovine i inozemstva. Zato neka je hvaljen i slavljen Gospodin za svaku katehezu i nebrojnu vojsku djece i mladih koje ste pripremale za svete sakramente, za prvu sv. pričest i svetu krizmu, za svaki okićeni oltar i uređenje Božjih hramova, za mnoge 'čase vode' i Martinom brigom poslužene objede, za svako bdijenje i obrisanu suzu u bolnici, u domu starijih i nemoćnih osoba, za svako prihvaćeno dijete, za sve molitve, za tiha pregaranja i žrtve, za vjernost Gospodinu u zgodno i nezgodno vrijeme.“

Na kraju, sestre i sebe preporučila je u molitve vjernicima.

Helena Anušić

Razgovor s Borisom Barbarićem

Poštovani gospodine Barbariću, molim Vas da se ukratko predstavite čitateljima glasila „Riječka Majka“.

Možda će vas malo iznenaditi moj odgovor, ali htio bih istaknuti da veliku ulogu u mom životu ima voda i to ne samo kao vidljivi znak sakramenta krštenja po kome postajemo Božja djeca, nego i kao stvarnost koja me prati od trenutka mog rođenja.

Naime, rođen sam u bolnici koja se naziva Jezero, a nalazi se u Sarajevu, glavnom gradu Bosne i Hercegovine, gdje sam živio sa svojom obitelji do dvanaeste godine života. Zbog ratnih okolnosti morali smo napustiti grad i preseliti se u Široki Brijeg gdje sam završio osnovnu školu i gimnaziju.

Nakon srednjoškolskog obrazovanja upisao sam i uspješno završio studij teologije, nakon čega sam se oženio i ostao živjeti u Rijeci sa suprugom Majom s kojom imam troje djece: Bornu, Doru i Brunu.

Osim bračnog i obiteljskog života, Maja i ja od samoga početka dijelimo i zajedničku ljubav prema evangelizaciji, a plod toga rada bio je naš Riječki evangelizacijski tim te program za susrete krizmanika. Dugi niz godina radio sam kao vjeroučitelj Riječke nadbiskupije, a trenutačno sam ravnatelj Gimnazije Eugena Kumičića u Opatiji.

Vi ste studirali teologiju, vjeroučitelj ste i ravnatelj u školi. Kako se osjećate na svome radnome mjestu i koje su prednosti i poteškoće u Vašem radu?

Moram priznati da mi je studij teologije ostao u iznimno lijepom sjećanju. Bilo je to vrijeme sazrijevanja, odlučivanja, suočavanja s pozivom, ali i rasta u vjeri. Nakon završene teologije ukazala mi se prilika da odmah počnem raditi kao vjeroučitelj u jednoj srednjoj školi što je za mene bio velik izazov, moje „vatre-no krštenje“. Međutim, nakon te prve godine stvari su se posložile i ja sam malo-pomalo počeo otkrivati svoj vjeroučiteljski poziv koji nije bio samo usmjeren na rad u školi, nego i puno šire. Nakon petnaest godina vjeroučiteljskog rada dobio sam veliku podršku kolega iz opatijske Gimnazije da se kandidiram za ravnatelja. Bio je to veliki izazov u mom životu. Poslije dosta razmišljanja i molitve, uz podršku obitelji odlučio sam prihvatiti izazov i na blagdan Presvetog Srca Isusova 2021. godine imenovan sam ravnateljem Gimnazije Eugena Kumičića u Opatiji. Kada razmišljam o prednostima svoga radnog mjesta, onda je to u prvom redu rad s ljudima, bilo da se radi o učenicima, njihovim roditeljima ili kolegama nastavnicima. No rad s ljudima zna biti ponekad težak i iscrpljujući. U svakom slučaju, moram priznati da je meni osobno taj rad velik izazov, ali i užitak.

Koliko vjeronauk pomaže učenicima da doznaju vjerske istine i koliko ih vjeronauk odgaja da sutra budu dobri ljudi i vjernici?

Kao vjeroučitelj koji iza sebe ima petnaest godina iskustva katehetskog i pastoralnog rada s učenicima, usudio bih se reći da je vjeronauk u školi mnogima jedino mjesto gdje se govori o vjeri. To je mnogim osnovnoškolcima i prvi susret s molitvom, ali i most prema svojoj župnoj zajednici.

Iako školski vjeronauk ima jasno definirane ishode učenja koji se temelje na vjerskim istinama, odgojni moment je puno važniji jer on usmjerava prema onom iskustvenom, a to je za vjeru jako bitno. Čovjek koji doživi iskustvo vjere i osobni susret s Gospodinom puno će lakše usvojiti istine vjere.

Kada ste se prvi put susreli s našom temeljiteljicom službenicom Božjom Majkom Marijom Krucifiksom Kozulić - Riječkom Majkom i što je pobudilo Vaš interes za njezin život i djelovanje?

Moj prvi susret s Riječkom Majkom dogodio se u vašim predškolskim ustanovama koja su pohađala moja djeca, Borna i Dora, najprije jaslice „Mima“ na Pomeriju, a zatim i vrtić „Nazaret“ na Drenovi.

Tijekom toga vremena dosta smo se povezali sa sestrama, a po njima sa životom i djelom Marije Krucifikse Kozulić koja je na neki način ušla i u naše živote.

Vi ste vrlo aktivni u širenju glasa svetosti o Riječkoj Majci. Što Vas je na to potaknulo?

S obzirom na to da smo moja supruga Maja i ja velik dio svoga vremena posvetili evangelizaciji, odlučili smo i život Marije Krucifikse Kozulić približiti našim sugrađan-

nima na jedan moderan i suvremen način. Tako je nastao igrokaz o Riječkoj Majci koji smo nekoliko puta izveli zajedno s našim Riječkim evangelizacijskim timom. Scenarij je napisala moja supruga, a on govori o snazi zagovorne molitve Riječke Majke u našem svakodnevnom životu.

Ima li nešto posebno što Vas se dojmilo iz života i djelovanja Majke Marije Krucifikse i jeste li se u svojim potrebama i u svojoj molitvi utjecali njezinu zagovoru?

Moram priznati da sam se prvi put utekao zagovoru Riječkoj Majci kada sam tražio stan za svoju obitelj.

Bilo je zbilja teško, financijski gotovo nemoguće, ostvariti prodaju stana na Viškovu i kupnju većeg stana na Drenovi. Željeli smo se preseliti na Drenovu jer su nam djeca ondje išla u vrtić i školu, a kada je Maja ostala trudna s našom Brunom znali smo, ako ostanemo na Viškovu, bit će veoma teško uskladiti svakodnevne obveze, posao, školu, treninge, pastoralne aktivnosti.

Svjestan svojih mogućnosti, ali i ograničenja, odlučio sam u tome trenutku utjecati se za pomoć našoj Riječkoj Majci, da nam providi svojim zagovorom neko mjesto na Drenovi blizu svoga samostana. Vrlo brzo nakon toga, stan za koji su nam rekli da je prodan, ponovno se vratio u prodaju jer su kupci odustali. U tome sam trenutku znao da je to bio znak s neba najbolje agentice za nekretnine, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

Zahvaljujući njezinu zagovoru mi danas živimo na Drenovi u stanu s predivnim pogledom na more.

Razgovarala s. Dobroslava Mlakić

Riječkoj Majci

Od male Mime do Riječke Majke
po cesti dugoj što Kristu vodi,
kao kapetan olujnim morem,
Marija svojim brodom brodi.

Bogu predaje čitavu sebe,
čudesna djela u Rijeci stvara.
Okuplja tužne i napuštene,
malenoj djeci vrtić otvara.

Krucifikso, Majko djece
napuštene, ostavljene.
K sebi si ih uvijek zvala,
svu im žarku ljubav dala.

REFREN

Vrata širom otvarala,
vrtića i srca svoga.
Siromašne prigrčila,
njihova si Majka bila.

U Tvome srcu da mjesta ima
svi osamljeni dobro su znali.
I naš se vrtić po Tebi zove,
Tvoje mu ime zahvalno dali.

Od male Mime do Riječke Majke
po cesti dugoj što Kristu vodi,
kao kapetan olujnim morem,
Marija svome cilju brodi.

REFREN

Krucifikso, Riječka Majko,
blažene su ruke Tvoje.
Suze brišu, tješe boli
na Nebu se za nas moli!

Ljubica Kolarić Dumić,
hrvatska književnica

Pedagošku akademiju završila je u Rijeci, gdje je radila kao učiteljica hrvatskoga jezika. Piše poeziju i prozu za djecu i odrasle. Osim rada u školi, aktivno sudjeluje u mnogim kulturnim zbivanjima. Od 1983. do prestanka izlaženja, bila je član uredničkog vijeća lista *Odgoj i osnovno obrazovanje*, pisala je kolumnu *Prosvjetni radnici - umirovljenici*.

Od 1994. do 2018. godine bila je član prosudbenog povjerenstva za literarni izraz smotre LiDraNo za osnovnu i srednju školu Primorsko-goranske županije, a nekoliko godina i natječaja *Zlatna ribica* za literarne i novinarske radove Hrvatske matice iseljenika za hrvatske škole u inozemstvu. Član je uredničkog vijeća glasila protjeranih Hrvata iz Srijema, Bačke i Banata *Zov Srijema*, u kojemu vodi stalnu kolumnu *U pohode zavičaju*.

Članica je Društva hrvatskih književnika, Matice hrvatske, Udruge dragovoljaca domovinskog rata od 1991. godine i Hrvatskog svjetskog kongresa.

Dobitnica je Godišnje nagrade Grada Rijeke za 2006. godinu za izniman doprinos dječjoj književnosti i poetskoj riječi za djecu; Nagrade za životno djelo na području književnosti, Subotica, 2016.; Nagrade za životno djelo Društva hrvatskih književnika, Vinkovci, 2019.

Pjesme su joj prevedene na slovenski, talijanski, albanski, romski i ukrajinski jezik.

Svakodnevno vas u molitvi prinosimo i povjeravamo Kristovu Srcu i zagovoru službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

Drage sestre, preporučam u vaše molitve nakanu za ozdravljenje moga tate koji je teško bolestan. Molite Gospodina da mu podari duhovno i tjelesno zdravlje i oprost nam naše grijehe, da sve vodi k dobru. Hvala vam.

V. P., 9. rujna 2020.

Drage sestre, molim vas za molitve Svevišnjem Ocu našem da izlije obilje blagoslova na vjenčanje moje kćeri, na nju i njezina budućeg supruga, da žive u radosti, razumijevanju, ljubavi i sreći, a dan vjenčanja da im bude blagoslovljen i sretan, smiren i pun ljubavi po zagovoru premile Majke Marije Krucifikse Kozulić, naše ljubljene nebeske zagovornice. Amen.

Mama, 14. rujna 2020.

Hvaljen Isus i Marija! Drage sestre, molim vas, pomolite se za mene da ponovo potpišem ugovor o radu u poduzeću u kojem sam radila do 1. rujna i nepravедno sam prije vremena otpuštena, a posla ima. Iza mene stoji Bog i moj rad, nikakve političke veze i korupcija. Hvala vam, Božji blagoslov.

Marina, 14. rujna 2020.

Hvaljen Isus i Marija! Drage sestre, molim vas molite za moju obitelj i mene. Krenulo je sve naopako. Za nekoliko dana imamo velik i radostan događaj u našoj obitelji, udajemo kćer, a nas svladavaju bolesti i ozljede, svakog od ukućana ponešto... Molim predragog Oca obilje Božjeg blagoslova za sve članove naše obitelji, posebno za sina koji trpi strašne tjelesne bolove u glavi i zglobovima... Neka blagoslovi svaki djelić njegova tijela, osobito glavu, zube, čeljust, zglobove i kosti. Odagnaj mu, Bože, bolove i vrati radost i osmijeh, osobito u ovom tjednu kada mu se

sestra udaje, da se mogu zajedno radovati. Po Kristu Gospodinu našem, Tvome Sinu, po kome je sve moguće. Amen. Molim zagovor Majke Marije Krucifikse Kozulić. Amen.

Mama, 18. rujna 2020.

Drage sestre, molim vas, molite za mene, da sutrašnji zahvat na kirurgiji dobro prođe i da se brzo oporavim po zagovoru Majke Marije Krucifikse Kozulić. Molim Božji blagoslov za kirurga i mene, predajem se u potpunosti u volju njegovu, po Kristu Gospodinu našem. Amen.

M., 29. rujna 2020.

Hvaljen Isus i Marija! Molim vas, drage sestre, za molitvenu nakanu da nađem posao. Otakako je došla ova pandemija sve je grozno, nikako ne mogu naći posao, šaljem razne molbe, a nikad odgovora. Molite, drage sestre, za mene da nađem posao. Bog vas blagoslovio.

Brankica, 29. studenoga 2020.

Hvaljen Isus i Marija i sv. Josip! Drage sestre, molim vas s velikom strepnjom i iščekivanjem, stavite u molitvu i u Presveto Srce našeg Spasitelja Isusa Krista presudu - ishod koji sada čekam sa suda na Kaptolu vezano uz ništetnost ženidbe. Da istina pobijedi i da Duh Sveti vodi sudce - odvjetnike i sve sudionike, a osobito da bude On vođa kod izricanja i donošenja presude! Sve na veću slavu Božju! Molim vas iz sveg srca, molim vas, stavite ishod moje parnice u molitve.

Jelena, 4. prosinca 2020.

Drage sestre, molim vas molite za moga tatu, da ga dragi Bog ozdravi i vrati nam ga doma. Već treći tjedan leži u bolnici, bespomoćan, na kisiku. Bože, ojačaj njegova pluća i odagnaj ovo strašno zlo koje mu ne da disati. Molim Te, Bože, usliši moje molbe po Kristu Gospodinu našem, Tvome Sinu po kome je sve moguće. Amen.

Kći, 19. prosinca 2020.

Hvaljen Isus i Marija! Drage sestre, molim za zagovor Majke Marije Krucifikse da moja obitelj bude zdrava, da nestane epidemije u cijelom svijetu i da našu zemlju više nikad ne pogodi razoran potres. Neka nas čuva i blagoslovi naš nebeski Otac, neka njegova ljubav i milost vječno bdiju nad nama. Amen.

Maša, 29. prosinca 2020.

Drage sestre, molim vas pomolite se da moja kći dobije posao. Zbog ove teške situacije u društvu ostala je bez posla. Molim Te, dragi Isuse, stavi moju kćer u svoje Presveto Srce da može živjeti i raditi ako je volja Tvoja. Već četiri poduzeća su otišla u stečaj i svaki put mora tražiti novi posao da prehrani svoju obitelj. Isuse, budi blizu. Sestre moje, Bog vas blagoslovio. BVB.

Zdenka, 11. siječnja 2021.

Dragi Bože, molim Te, čuvaj moju kćer u trudnoći i njezino tek začeto djetesce. Molim Te, izlij na njih obilje svoga blagoslova i čuvaj ih. Daj joj snage i zdravlja da sve izdrži, očuvaj je od ovih strašnih mučnina i slabosti, podari joj laganu trudnoću i sretan porod. Molim Te, dobri naš Oče, pomози joj da postane majka i donese na svijet živo i zdravo dijete. Da bude živa, zdrava i sretna sa svojim djetetom i suprugom. Amen.

Majka, 3. veljače 2021.

Moja draga sestra ne može pronaći posao u struci nakon pet godina studiranja s odličnim uspjehom. Jako je zabrinuta. Pomolite se, drage sestre, za uspjeh u poslu, zaista to zaslužuje. Bbl

Saby, 12. veljača 2021.

Hvaljen Isus i Marija! Molim vas da u svoje molitve preporučite poznanicu koja je oboljela od raka i ne smije primati kemoterapiju jer su se pojavili i problemi s bubregom. Molim vas da preporučite jednog dečka da se promijeni u ponašanju i da bude poslušan svojim roditeljima. Bog vas blagoslovio i hvala vam.

Danijela, 19. veljače 2021.

Draga Majčice Marijo Krucifikso Kozulić, utječem se Tebi u zagovor. Molim Te isprosi od Oca našeg nebeskog blagoslov za moju kćer, molim Te za blagoslov izlječenja njezina gestacijskog dijabetesa, zaštitu nje i njezina djeteta. Molim Te, Bože, čuvaj ih, blagoslovi ih i daj im zdravlje, mojoj kćeri vrati osmijeh na lice i zdravlje u trudnoći. Okruni njezin život laganim porodom i prekrasnim zdravim djetetom. Sačuvaj njezino zdravlje. Amen.

K. M., 25. veljača 2021.

Drage sestre, molim vas pomolite se za moju kćer, da izađe iz lošeg društva i prekine sadašnju vezu. Da smogne snage iz toga svega izaći i što prije se posvetiti školovanju. Da joj dragi Bog prosvjetli pamet, da je Božja ljubav čuva i brani od zla, pomolite se. Pomolite se za nju, važno nam je, što prije. Bojimo se za nju. Hvala.

Sanja, 26. veljače 2021.

Hvaljen Isus i Marija! Drage sestre, preporučam u vaše molitve Ivanu koja ima izljev krvi u mozak zbog tumora i večeras ide na hitnu operaciju. Bože, pomози, štiti i čuvaj Ivanu i liječnike blagoslovi po zagovoru drage službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Hvala!

Prijateljica, 4. travnja 2022.

MILODARI ZA RAD POSTULATURE I PRETPLATE ZA GLASILO „RIJEČKA MAJKA“

Rad u Postupku za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić uzdržava se dobrovoljnim priložima štovatelja, molitelja i prijatelja Službenice Božje. I do sada je bilo dobročinitelja i podupiratelja rada na njezinu proglašenju blaženom i svima im svesrdno zahvaljujemo za svaki i najmanji dar. Za sve dobročinitelje dnevno molimo u svim našim zajednicama sestara Presvetog Srca Isusova.

Majka Marija Krucifiksa Kozulić činila je velika apostolska djela s vjerom u Božju dobrotu koja se očituje po dobroti ljudi. U tom duhu, poštovani i dragi čitatelji i štovatelji Službenice Božje, obraćamo vam se ovom molbom.

Milodare za rad Postulature i pretplate za glasilo „Riječka Majka“ slati na račun:

**Družba sestara Presvetog Srca Isusova
Postulatura Marije Krucifikse Kozulić
HR - 51 000 RIJEKA, Pomerio 17**

IBAN: HR13 2340 0091 5106 2396 6

**Privredna banka Zagreb d.d.
HR - 10 000 Zagreb, Radnička cesta 50
SWIFT (BIC): PBZGHR2X**

Srdačno zahvaljujemo svim dobročiniteljima, suradnicima i štovateljima Riječke Majke na velikodušnoj pomoći.

Nikolina Matić (Rijeka), Kata Basta (Rijeka), Massimo Milevoj (Labin), Mira Ajdinović (Rijeka).

Sve vas u molitvi preporučamo zagovoru Službenice Božje. Dobroti vašega srca preporučamo i nadalje potrebe Postupka beatifikacije Riječke Majke.

PASTORAL MLADIH I ANIMACIJA ZVANJA

Razmišljaš li o duhovnom pozivu?

Zanima li te kako žive redovnice?

Želiš li živjeti i nastaviti karizmu Riječke Majke?

Za informacije i dogovore o susretima
i duhovnim obnovama za mlade možeš se javiti na:

Povjerenstvo za pastoral mladih i animaciju zvanja

Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka

Tel. 051 254 266, e-adresa: zov.srca@gmail.com

Susreti u Zagrebu (A. Alagovića 44): **s. Anita Crnković**

Mob. 099 664 37 68; e-adresa: anita.crnkovic21@gmail.com

Susreti u Rijeci (Pomerio 17): **s. Martina Vlahović**

Mob. 099 570 60 92; e-adresa: martinavlahovic@yahoo.com

Dan službenice Božje Marije Krucifikse

Prigodnim duhovno-formativnim sadržajem svakog 29. u mjesecu obilježavamo u našim zajednicama Dan naše utemeljiteljice, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

Milosti primljene zagovorom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić možete javiti na sljedeći kontakt:

s. Dobroslava Mlakić,
postulatorica kauze za proglašenje
blaženom Utemeljiteljice
Družbe sestara Presvetog Srca Isusova
Pomerio 17, 51 000 Rijeka
e-adrese:
postulatura.m.k.kozulic@gmail.com
dobroslavam@yahoo.it
Mob. 098 951 4685

U samostanu Presv. Srca Isusova (Rijeka - Pomerio 17)

Euharistijsko klanjanje u 17 sati
Večernja molitva Časoslova
Euharistijsko slavlje u 18 sati

U Kući matici

Samostan „Nazaret“
(Rijeka - Cvetkov trg 5)
Euharistijsko klanjanje od 15 do 18 sati
Euharistijsko slavlje u 18 sati

U Kući novicijata

(Zagreb - A. Alagovića 44)
Euharistijsko klanjanje
od 8.30 do 12 sati

U župnoj crkvi sv. Josipa (Slatina)

Euharistijsko klanjanje
od 8.30 do 18.30
Euharistijsko slavlje u 18.30

U samostanu Bezgrješne (Kraljevica - Strossmayerova 14)

Euharistijsko slavlje u 9 sati
u župnoj crkvi sv. Nikole
Euharistijsko klanjanje
od 18 do 19 sati
u kapelici samostana

U katedrali Navještenja BDM (Gospić)

Euharistijsko slavlje u 18 sati
Euharistijsko klanjanje

Molitva za beatifikaciju službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

Gospodine Bože,

Ti si odabrao

*Majku Mariju Krucifiksu Kozulić
da širi ljubav Tvoga Božanskoga Srca
među malenima i najpotrebnijima.*

*Proslavi svoju Službenicu čašću oltara
da nam bude primjer i zagovornica
na našem životnom putu i radu
za rast Tvoga Kraljevstva na zemlji.*

*Ponizno Te molim da mi
po njezinu zagovoru udijeliš milost
za koju Te sada posebno molim...*

*Po Kristu Gospodinu našem. Amen.
Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Naslovnica: Vitraj Riječke Majke u kapeli Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije
u sklopu dominikanskog samostana sv. Jeronima u Rijeci

Zadnja stranica korice: Djevojke na proslavi mature u Ženskom učeničkom domu
Marije Krucifikse Kozulić na Pomeriju u Rijeci

